

23 เม.ย. 2564

(ต. ๒๒)

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)



คดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๓๓/๒๕๕๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๐๗/๒๕๖๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๗ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ผู้ฟ้องคดี

นายสนั่น วรสุขศรี ที่ ๑
นางศุภาภรณ์ วรสุขศรี ที่ ๒
นางสมใจ ปัญญาสนธิ ที่ ๓
นายพลิชฐ์ ศรีจันทร์ ที่ ๔
นายสุรชัย ปัญญาสนธิ ที่ ๕
นายสุรชัย สุขบุญรัตน์ ที่ ๖
นางประชิด ควรสง่า ที่ ๗
นางสาวสมศรี บุญช่วย ที่ ๘
นายรณชัย สังฆมิตถกุล ที่ ๙
นายวุฒิตร พรหมประเทศ ที่ ๑๐
นางรัตนาดี พรหมประเทศ ที่ ๑๑
นายชำนาญ รักศิริ ที่ ๑๒
นางสาวอารีรัตน์ แก้วนวล ที่ ๑๓
ตาบตำรวจ สนั่น ศรีเพ็ชร ที่ ๑๔
นางกานดา บุญนนท์ ที่ ๑๕
นางลักษวรรณ ขาวสว่าง ที่ ๑๖
นายอัสนี ยงประยูร ที่ ๑๗
นายเสริมศักดิ์ ด้านจิตรตรง ที่ ๑๘



/นางสาวอารีรัตน์...

นางสาวตรีรัตน์ สุขบุญรัตน์ ที่ ๑๙
 นางอำไพ สุขบุญรัตน์ ที่ ๒๐
 นายจักรกฤษณ์ โลหะอุดม ที่ ๒๑
 นายสุวิช เบญจาทิกุล ที่ ๒๒
 นายมานต ศิลปรัตน์าภรณ์ ที่ ๒๓
 นางบี๋อุ๋น มณีศรี ที่ ๒๔
 นางลดาวลัย เทศราพรณ ที่ ๒๕
 นางสาวพนารัตน์ ศังขรัตน์ ที่ ๒๖
 นางศรีสมพร เตชะชาดามิตร ที่ ๒๗
 นางน้ำเพชร พุ่งลัดดา ที่ ๒๘
 นายบุญชู แก้วประเสริฐ ที่ ๒๙
 นายณรงค์ คณาเต็ม ที่ ๓๐
 นายชร แสง - ชูโต ที่ ๓๑
 นายอนันต์ นาคแดง ที่ ๓๒
 นางจำเนียร อยู่นาน ที่ ๓๓
 นายวิเชียร เรื่องพลังชูพร ที่ ๓๔
 นางสาวรอย เรื่องพลังชูพร ที่ ๓๕
 นางอุไร อันทวาปี ที่ ๓๖
 นายประสาร ดิษฐสุนนท์ ที่ ๓๗
 นายมานพ วงษ์เสาวศุภ ที่ ๓๘
 นางสาวสุณีย์ นาวาเศรษฐถาวร ที่ ๓๙
 นางเยาวดี น่วมสวัสดิ์ ที่ ๔๐
 นายสุนทร ที่พิมาย ที่ ๔๑
 นางบุญช่วย อังคจันทร์ ที่ ๔๒
 นางชนิดา วิไลรัตน์ ที่ ๔๓
 นายเดชา สุวรรณโณ ที่ ๔๔
 นายกำเนิด อำจ้อย ที่ ๔๕
 นายบุญส่ง เสี่ยงมศรี ที่ ๔๖



/นางแสงอ่อน...

นางแสงอ่อน คำลือ ที่ ๔๗
นางนิตยา อาษายุทธ ที่ ๔๘
นางวรวงศ์ เหล็งเจริญ ที่ ๔๙
นางบังอร ถ้ำแก้ว ที่ ๕๐
นางพันธุ์วิภา หรือกมลลักษณ์ เดชอุดม หรือพรหมชาติแก้ว ที่ ๕๑
นางวาสนา สุทรวงศ์ ที่ ๕๒
นางสาวพูนศิริ อุณหะนันท์ ที่ ๕๓
นายอนุชิต ตักดาอุโฆษกุล ที่ ๕๔
นายวัชระ อาจปานเศก ที่ ๕๕
นายสนธยา สร้อยศิริ ที่ ๕๖
นายรัฐพล สร้อยศิริ ที่ ๕๗
นางบุญธรรม นวมบานพับ ที่ ๕๘
นายสมศักดิ์ ตีรพัฒน์กบิล ที่ ๕๙
นางดวงกมล อมรเวช ที่ ๖๐
นางสมพร ชคกันต์บดี ที่ ๖๑
นายบุญโรจน์ พุ่มผกา ที่ ๖๒
นางกาญจนา มงคลศิริ ที่ ๖๓
นางสุรีย์ แจ่มจันทร์ ที่ ๖๔
นายวิทยา ทองหล่อ ที่ ๖๕
นางสำรวย พุ่มผกา ที่ ๖๖
นางเจียน ศิริกำเนิด ที่ ๖๗
นายบุญรอด พุ่มผกา ที่ ๖๘
นายโน้ม เขตขาม ที่ ๖๙
นายสุชาติ บุญภักดี ที่ ๗๐
นางเฉลิมศรี จงวานนท์ ที่ ๗๑
นายมานพ พลับเจริญสุข ที่ ๗๒
นางวรรณภา กาญจนถม ที่ ๗๓
นางสุภาพรรณ เชื้ออินสูง ที่ ๗๔



/นางสุกัญญา...

นางสุกัญญา เลมมงคล ที่ ๗๕
 นางประไพ กิตติบรรลุ ที่ ๗๖
 นางดวงฤทัย วีราสา ที่ ๗๗
 นางไฉ่หิง มงคลกมลชัย ที่ ๗๘
 นางศิริวรรณ อัครวิชิตานนท์ ที่ ๗๙
 นางรัตนา เกษตรธรรม ที่ ๘๐
 นางสาวจิตราภรณ์ สาทร ที่ ๘๑
 นางสุดใจ รongทอง ที่ ๘๒
 นางสาวสมใจ คล้ายอุดม ที่ ๘๓
 นางประสพศรี สาทร ที่ ๘๔
 นางสมยศ สุขเกษม ที่ ๘๕
 นายเรืองฤทธิ์ ตีระพัฒน์ ที่ ๘๖
 นางฉ่อง คล้ายอุดม ที่ ๘๗
 นางพิมพ์ลำไพ ไชยศรีชะ ที่ ๘๘
 นางประเสริฐ ศรีชะ ที่ ๘๙
 นายพิชัย โชติช่วง ที่ ๙๐
 นางลำไย ชันติติลวงษา ที่ ๙๑
 นางอุไร สาลิกา ที่ ๙๒
 นายอรุณ ลัดกระทุ่ม ที่ ๙๓
 นางสาวมณฑา นิลมาลา ที่ ๙๔
 นายสำรวย งามขำ ที่ ๙๕
 นางแหม่ม บ้านด่าน ที่ ๙๖
 นายมานิตย์ งามขำ ที่ ๙๗
 นางรัตน์ งามขำ ที่ ๙๘
 นางสาวศรีประไพ เจยบรรดิษฐ์ ที่ ๙๙
 นางสาวอารีย์ เจยบรรดิษฐ์ ที่ ๑๐๐
 นายทวีศักดิ์ เจยบรรดิษฐ์ ที่ ๑๐๑
 นายปริญญา เจยบรรดิษฐ์ ที่ ๑๐๒



/นางมณี...

นางมณี เจยบรรดิษฐ ที่ ๑๐๓
 นายสมหมาย ปานพลับ ที่ ๑๐๔
 นายวิชาญ แยมสำโรง ที่ ๑๐๕
 นางวันเพ็ญ แยมสำโรง ที่ ๑๐๖
 นางสมร สาลิกา ที่ ๑๐๗
 นางช้อย อ่อนอืด ที่ ๑๐๘
 นางชั้น แยมสำโรง ที่ ๑๐๙
 นายสมพงษ์ อยู่พลี ที่ ๑๑๐
 นางบุญช่วย เดชพิริยชัย ที่ ๑๑๑
 นางประเสริฐ เพ็ชรสหาย ที่ ๑๑๒
 นายธนพล กลัดบุบผา ที่ ๑๑๓
 นางสาวยุพิน ชุ่มอารมณ์ ที่ ๑๑๔
 นางแก้วประยงค์ ชุ่มอารมณ์ ที่ ๑๑๕
 นางแปลก ชุ่มอารมณ์ ที่ ๑๑๖
 นายสมศักดิ์ กลัดบุบผา ที่ ๑๑๗
 นางภิรมย์ กลัดบุบผา ที่ ๑๑๘
 นางสมพร ยอดรัก ที่ ๑๑๙
 นางอารมณ์ ทวนทอง ที่ ๑๒๐
 พันจ่าเอก ทวี ยอดรัก ที่ ๑๒๑
 นางสมใจ อยู่พลี ที่ ๑๒๒
 นายโปร่ง อยู่พลี ที่ ๑๒๓
 นางสาวมณฑาทิพย์ สุทธพินทุ ที่ ๑๒๔
 นางสาวอรุณ แยมสำโรง ที่ ๑๒๕
 นางสาวนุชจรรย์ สุทธพินทุ ที่ ๑๒๖
 นางสอิ่ง กลิ่นรัก ที่ ๑๒๗
 นายสำเภา กลิ่นรัก ที่ ๑๒๘
 นางทวี ปานพลับ ที่ ๑๒๙
 นายชัยภัทร กลิ่นรัก ที่ ๑๓๐



/นายสุเทพ...

นายสุเทพ กลิ่นรัก ที่ ๑๓๑
 นางบุษกร กลิ่นรัก ที่ ๑๓๒
 นายเย็น นวมบานพับ ที่ ๑๓๓
 นางสาวลัดดาวัลย์ คำประทุม ที่ ๑๓๔
 นางสาวบุษกร แจ่มใส ที่ ๑๓๕
 นางปัญญา ธิยะนัน ที่ ๑๓๖
 นายสุวัฒน์ชัย นวมบานพับ ที่ ๑๓๗
 นายสุวรรณ งามขำ ที่ ๑๓๘
 นายปลิว น้ำดอกไม้ ที่ ๑๓๙
 นางชลอ น้ำดอกไม้ ที่ ๑๔๐
 นายแข็ง ตาถนอม ที่ ๑๔๑
 นางสาวประยูร บ้านด่าน ที่ ๑๔๒
 นางสาวสายฝน ตาถนอม ที่ ๑๔๓
 นายบุญเชิด แสงนาค ที่ ๑๔๔
 นางพิมพ์ ชมความสุข ที่ ๑๔๕
 นางแหวน แสงนาค ที่ ๑๔๖
 นายจัด เรืองรุ่งโรจน์ ที่ ๑๔๗
 นายสมนึก แสงนาค ที่ ๑๔๘
 นางปฐมพร เรืองรุ่งโรจน์ ที่ ๑๔๙
 นางสาววันนิสา สีสีบ ที่ ๑๕๐
 นางสาวเนือง แสงนาค ที่ ๑๕๑
 นายประชุม ภูที่พึ่ง ที่ ๑๕๒
 นางถนอม แสงนาค ที่ ๑๕๓
 นางอำนาจ ภูที่พึ่ง ที่ ๑๕๔
 นางสาวบังอร งามขำ ที่ ๑๕๕
 นายชำนาญ ภูที่พึ่ง ที่ ๑๕๖
 นายบุญเลิศ แสงสว่าง ที่ ๑๕๗
 นางสาวอรุณ รอดทอง ที่ ๑๕๘



/นางสาวศศิพร...

นางสาวศศิพร งามขำ ที่ ๑๕๙
 นายสมพงษ์ ลัดกระทุ่ม ที่ ๑๖๐
 นางไพริน ฉลองภูมิ ที่ ๑๖๑
 นายสุวิน มณฑปใหญ่ ที่ ๑๖๒
 นางประยงค์ ชื่นโพธิ์ ที่ ๑๖๓
 นางดารัตน์ อยู่พลี ที่ ๑๖๔
 นางไสว อยู่พลี ที่ ๑๖๕
 นางจำรัส ยอดรัก ที่ ๑๖๖
 นายจวง น้ำดอกไม้ ที่ ๑๖๗
 นายวิชัย ยอดรัก ที่ ๑๖๘
 นายวิชัย เกตุศิระ ที่ ๑๖๙
 นายสุวิชาญ มณฑปใหญ่ ที่ ๑๗๐
 นายสวิง งามขำ ที่ ๑๗๑
 นางละม้าย งามขำ ที่ ๑๗๒
 นางสาวสุวิชา ทรงบัณฑิต ที่ ๑๗๓
 นางละม้าย เสากำบัง ที่ ๑๗๔
 นางสาวผล กัดบุปผา ที่ ๑๗๕
 นางสมพร เพิ่มมงคล ที่ ๑๗๖
 นางสาวสมสกุล ชะเอมทอง ที่ ๑๗๗
 นางละม้าย ศรีเลิศ ที่ ๑๗๘
 นางสาวสุพรทิพย์ ม่วงประเสริฐ ที่ ๑๗๙
 นางสาวอำไพ แพเจริญ ที่ ๑๘๐
 นางวรรกร พลีวัน ที่ ๑๘๑
 นางสุดใจ ม่วงประเสริฐ ที่ ๑๘๒
 นายวัฒนา ลัดกระทุ่ม ที่ ๑๘๓
 นายชวลิต สุขปลั่ง ที่ ๑๘๔
 นายนเรศน์ สุขปลั่ง ที่ ๑๘๕
 นางสาวราตรี เขียนกระโทก ที่ ๑๘๖



/นางสุจินดา...

นางสุจินดา พลีจัตุ ที่ ๑๘๗
 นายไพรัช แสงนาค ที่ ๑๘๘
 นายวีรยุทธ เขียนกระโทก ที่ ๑๘๙
 นายเสกสรรค์ นิสสัย ที่ ๑๙๐
 นายวีระพล พลังนฤพุมิ ที่ ๑๙๑
 นางสาวสุพรรณษา ภูศรี ที่ ๑๙๒
 นางมาลี ตีรพัฒนภิบาล ที่ ๑๙๓
 นายวีระพัฒน์ วีรพันธุ์ชัย ที่ ๑๙๔
 นางอุษา ชุ่มสมบัติ ที่ ๑๙๕
 นางมาลินี คะเชียรธร ที่ ๑๙๖
 หม่อมหลวงพิมประภา นันทวัน ที่ ๑๙๗
 นายเพิ่มพงศ์ ธนพิพัฒน์สัจจา ที่ ๑๙๘
 นางบุษรา ชูแก้ว ที่ ๑๙๙
 นางสาวมาลี เลขาบัญญัติพร ที่ ๒๐๐
 นางสาวมณีรัตน์ สุวรรณศรี ที่ ๒๐๑
 นางรสสุคนธ์ อัญญาโพธิ์ ที่ ๒๐๒
 นางสมทรง หัมพานนท์ ที่ ๒๐๓
 นางวณิชชา พลับเจริญสุข ที่ ๒๐๔
 นายสมโชค ชุ่มชนดี ที่ ๒๐๕
 นายคมรัช พลังนฤพุมิ ที่ ๒๐๖
 นางสาวจรรุณี ลีละวุฒิ ที่ ๒๐๗
 นางแย่งน้อย ชมความสุข ที่ ๒๐๘
 นายประสิทธิ์ ชมความสุข ที่ ๒๐๙
 นายทองปลิว แยมเกสร ที่ ๒๑๐
 นางสาวคำมา บุญคำ ที่ ๒๑๑
 นายสินชัย ม่วงพารา ที่ ๒๑๒
 นางสาววิเชียร จันท์เปรม ที่ ๒๑๓
 นางสาวเภา ลัดกระทุม ที่ ๒๑๔



/นางสมนึก...

นางสมนึก สาดร์ ที่ ๒๑๕
 นายสมบัติ สาดร์ ที่ ๒๑๖
 นางล่อง เรืองรุ่งโรจน์ ที่ ๒๑๗
 นายสุชิน แสงนาค ที่ ๒๑๘
 นางเวก แสงนาค ที่ ๒๑๙
 นายโสภณ ลัดกระทุ่ม ที่ ๒๒๐
 นายนุช บ้านด่าน ที่ ๒๒๑
 นางสาวจรัส ลัดกระทุ่ม ที่ ๒๒๒
 นางจรีน ยี่ดำ ที่ ๒๒๓
 นายผ่อง ม่วงประเสริฐ ที่ ๒๒๔
 นางสาวกชพร นวมบานพับ ที่ ๒๒๕
 นางสาววิยดา ลิมพิสุทธิ์ ที่ ๒๒๖
 นางสาวชื่นกมล ประเสริฐศรี ที่ ๒๒๗
 นางราตรี จำรูญ ที่ ๒๒๘
 นายประสงค์ ประเสริฐศรี ที่ ๒๒๙
 นางรัญญา อวารณ์ ที่ ๒๓๐
 นายสวงค์ ศรีเลิศ ที่ ๒๓๑
 นางวันดี ศรีเหรา ที่ ๒๓๒
 นางนงเยาว์ แยมเกสร ที่ ๒๓๓
 นายไพรัช สุขปลั่ง ที่ ๒๓๔
 นางสุดจิตต์ บุตรใส ที่ ๒๓๕
 นางระเบียบ สุนจันทร์ ที่ ๒๓๖
 นางสมณฑา ประเสริฐศรี ที่ ๒๓๗
 นายวีรพันธุ์ นิลถาวรสกุล ที่ ๒๓๘
 นางบุญปลุก แผ่ผล ที่ ๒๓๙
 นางบุญมี อธิธิรัชพงศ์ ที่ ๒๔๐
 นางลักขณานิจ ฉัตรเล็ก ที่ ๒๔๑
 นางชูศรี ไพรแสง ที่ ๒๔๒



/นางสาวภาวนา...

นางสาวภาวณา ไหวหาร ที่ ๒๔๓
 นางสาวขนิษฐา จันทรเปี่ยม ที่ ๒๔๔
 นายเจนวิทย์ ควรสง่า ที่ ๒๔๕
 นายทรงศักดิ์ แสงรอด ที่ ๒๔๖
 นางประติมาศรี คณาเต็ม ที่ ๒๔๗
 นางภาสกร อิมอารมณ์ ที่ ๒๔๘
 นางสาวจรีนพร สุขศรีเลิศวิชัย ที่ ๒๔๙
 นางฉันทณี ธรรมมะ ที่ ๒๕๐
 นางณัฐชา กุลธีรเชวงกุลหรือฟองมัน ที่ ๒๕๑
 นายชัยยง อากาศ ที่ ๒๕๒
 นายสมยศ ธนพิพัฒน์สัจจา ที่ ๒๕๓
 นายวิโรจน์ ทิพยวงศ์ ที่ ๒๕๔
 นายถนอมศักดิ์ เชื้อวงศ์ดี ที่ ๒๕๕
 นายไพศาล ชูทอง ที่ ๒๕๖
 นางพรสวรรค์ ช่างชูวงศ์ ที่ ๒๕๗
 นางบุญสม ทวีทรัพย์ประเสริฐ ที่ ๒๕๘
 นางสาวอรุณี ศรีเลิศรัตนกุล ที่ ๒๕๙
 นายจุลพงษ์ จิตตะเสวีกุล ที่ ๒๖๐
 นางสาวพิศุทธิ์ศรี บุตรวงศ์ ที่ ๒๖๑
 นางทองย้อย นามวงศ์ ที่ ๒๖๒
 นายสุรเชษฐ์ ศรีวรกุล ที่ ๒๖๓
 นางวรี ปรีเจริญ ที่ ๒๖๔
 นางสุภีร์ ฉินังกูร ที่ ๒๖๕
 นางอรทิพย์ กลางนอก ที่ ๒๖๖
 นางสาวศิริวรรณ สุขบุญรัตน์ ที่ ๒๖๗
 นางสาวพัชริน เนื่องยินดี ที่ ๒๖๘
 นางสาวบุญทิพา คล้ายอุดม ที่ ๒๖๙
 นายไสว เหล่าอุดมกุล ที่ ๒๗๐



/นางสาวพิมพ์พา...

นางสาวพิมพา เกิดสุทธิ ที่ ๒๗๑
 นางสาวสุภาพร เฟ่งจินดา ที่ ๒๗๒
 นายกิติพัฒน์ ตันชูวงษ์ ที่ ๒๗๓
 นางสาวสุดใจ แดงดี ที่ ๒๗๔
 นางวรรณ ยั่งดี ที่ ๒๗๕
 นางอำไพ แสงนาค ที่ ๒๗๖
 นางสาวสมบุญ แดงดี ที่ ๒๗๗
 นายบุญเชิด ยอดรัก ที่ ๒๗๘
 นางสาวเวียง กลิ่นรัก ที่ ๒๗๙
 นางแสงว กัดบุดผา ที่ ๒๘๐
 นางสุดใจ สวนสุข ที่ ๒๘๑
 นางสาวศิริเพ็ญ นวมบานพับ ที่ ๒๘๒
 นางสมจิตร ยอดรัก ที่ ๒๘๓
 นางสมศรี เรนซีเฮาเซ่น ที่ ๒๘๔
 นายสมชาย นวมบานพับ ที่ ๒๘๕
 นายบุญส่ง ศรีสะอาด ที่ ๒๘๖
 นายหรรณ ยี่ดำ ที่ ๒๘๗
 นางสาวรัตนากกร ชัยฤกษ์ ที่ ๒๘๘
 นางสาวสำรวย ชัยฤกษ์ ที่ ๒๘๙
 นางสาวสำราญ ศรีสะอาด ที่ ๒๙๐
 นายสุภาพ ปิดตาเน ที่ ๒๙๑
 นายจำนงค์ เรืองเขี้ยว ที่ ๒๙๒
 นางสาวสมถวิล ฉิมพลี ที่ ๒๙๓
 นายลมัย แดงดี ที่ ๒๙๔
 นางทิพวรรณ ฉิมพลี ที่ ๒๙๕
 นางสาวนุชนารถ ปานทสุตร ที่ ๒๙๖
 นายบุญโฮม จันทะนะ ที่ ๒๙๗
 นายสายยัน ตะนานาตย์ ที่ ๒๙๘



/นายณรงค์ศักดิ์...

นายณรงค์ศักดิ์ คุ้มผล ที่ ๒๙๙
 นายภัทรภูมิ ดวงบุรณย์ ที่ ๓๐๐
 นายวิเชียร ภูเกตุ ที่ ๓๐๑
 นางสาวชอุจิตต์ เผือกโฉลง ที่ ๓๐๒
 นายวัลลภ ขวัญอ่อน ที่ ๓๐๓
 นายละเมียด แดงดี ที่ ๓๐๔
 นางสาวทิพวัลย์ แยมศรี ที่ ๓๐๕
 นางสาว แสงนาค ที่ ๓๐๖
 นายวิวัฒน์ แสงนาค ที่ ๓๐๗
 นางสาวทองใบ แสงนาค ที่ ๓๐๘
 นางสาวบุญเสริม ยอดรัก ที่ ๓๐๙
 นายสะอาด แสงนาค ที่ ๓๑๐
 นายสุเทพ ฉิมพลี ที่ ๓๑๑
 นางปทุม สมานกลาง ที่ ๓๑๒
 นางวาสนา แสงนนท์ ที่ ๓๑๓
 นายเอกพล แต่งตั้ง ที่ ๓๑๔
 นายบรรจง บ้านด่าน ที่ ๓๑๕
 นางทองดี เรืองรุ่งโรจน์ ที่ ๓๑๖
 นางจำเริญ บ้านด่าน ที่ ๓๑๗
 นายจรูญ บ้านด่าน ที่ ๓๑๘
 นางสาวสุนิสา สุภานิช ที่ ๓๑๙
 นางมะลิ แสงนาค ที่ ๓๒๐
 นางประนอม แยมเกสร ที่ ๓๒๑
 นางมาลี ไวยเวหา ที่ ๓๒๒
 นางชมภู ฤกษ์ปาณี ที่ ๓๒๓
 นางสาวกมลพร สุขบรม ที่ ๓๒๔
 นางอภิญา ภูมณีรัตนกุล ที่ ๓๒๕
 นายศรายุทธ เจียมสากล ที่ ๓๒๖



/นายบุญเรือง ...

นายบุญเรือง รัตนขจิตวงศ์ ที่ ๓๒๗
 นางสาวอิสราภรณ์ นนทร์รักษากุล ที่ ๓๒๘
 นางสุภาพร ทองประศรี ที่ ๓๒๙
 นายพหลเทพ ทั้งสมบูรณ์ ที่ ๓๓๐
 นายสันต์ ศิริคุณาโสภณ ที่ ๓๓๑
 นางสนิท บุญยรัตพันธุ์ ที่ ๓๓๒
 นางสาวสุนันทา ชุมพงศ์ ที่ ๓๓๓
 นายสมหมาย ป่าสิงห์ ที่ ๓๓๔
 นายมณฑิธร เทียนไฟโรจน์ ที่ ๓๓๕
 นางวนิดา สรรค์วินิชพัฒนา ที่ ๓๓๖
 นางสุชีรา บัวชื่น ที่ ๓๓๗
 นางสาวธิดารัตน์ บัวชื่น ที่ ๓๓๘
 นางเบญจมาศ เฮงมี ที่ ๓๓๙
 นายรักษ์ ฉิมคล้าย ที่ ๓๔๐
 นางสาวกนกวรรณ ดันชูวงษ์ ที่ ๓๔๑
 นายพีเชษฐ์ แสงรอด ที่ ๓๔๒
 นายบุญเสริม แสงรอด ที่ ๓๔๓
 นางสาวสายชล แสงรอด ที่ ๓๔๔
 นางกุล พงษ์แก้ว ที่ ๓๔๕
 นายประมวล ยืนยงค์ ที่ ๓๔๖
 นางรัตนา วงศ์สุรินทร์ ที่ ๓๔๗
 นางสมพร ไหมดำ ที่ ๓๔๘
 หม่อมหลวงอรสา เรียงอักษร ที่ ๓๔๙
 นางวิภาทรา จิตรสถาพร ที่ ๓๕๐
 นายวิษณุ วงศ์นาค ที่ ๓๕๑
 นางสาวบังอร กลิ่นเกษร ที่ ๓๕๒
 นางสุณี แซ่มเชื้อ ที่ ๓๕๓
 นางปราณี บุญถนอม ที่ ๓๕๔



/นางพิสมัย...

ระหว่าง

นางพิสมัย ศรีชะ ที่ ๓๕๕
 นายหาญศักดิ์ มังคละ ที่ ๓๕๖
 นายยม กณาเดิม ที่ ๓๕๗
 นางจรัส โพธิ์แก้ว ที่ ๓๕๘
 นางสุพิน พงษ์ประเสริฐ ที่ ๓๕๙

บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ที่ ๑
 อธิบดีกรมการบินพลเรือน (อธิบดีกรมการขนส่งทางอากาศ (เดิม)) ที่ ๒
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ที่ ๓
 อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ที่ ๔
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๕ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยหกสิบสามอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำ ที่ ๒๑๙๓/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๓๕๘/๒๕๕๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

โดยที่มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ กำหนดให้โอนบรรดากิจการ อำนาจ หน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของส่วนราชการในกระทรวง ทบวง กรมเดิม ที่ถูกยุบเลิกไปเป็นของกระทรวง ทบวง กรมใหม่ และหรือกำหนดให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับ



/การโอนอำนาจ...

การโอนอำนาจหน้าที่ทำให้กิจการหรืออำนาจหน้าที่ของกรมการบินพลเรือนโอนมาเป็นของ กรมการขนส่งทางอากาศ และต่อมามีพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อกรมการขนส่งทางอากาศ เป็นกรมการบินพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงถือว่าบรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรือ อ้างถึงกรมการบินพลเรือนหรือกรมการขนส่งทางอากาศ (เดิม) เป็นการระบุหรืออ้างถึง กรมการบินพลเรือนในปัจจุบัน

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินและบ้านพักอาศัยในชุมชนบ้านเคหะนคร บ้านลาดกระบังการ์เด้น บ้านร่มสุข บ้านร่มฤดี บ้านสราญวงศ์ ชุมชนวัดบารุงริน แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ชุมชนในตำบลบางโกลน อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และชุมชนอื่นๆ โดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เปิดใช้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๙ โดยได้รับผลกระทบจากมลภาวะ ทางเสียงจากการบินขึ้นลงของอากาศยาน โดยชาวบ้านทั่วไปเชื่อโดยสุจริตว่าจะไม่มีการก่อสร้างท่าอากาศยานในบริเวณนี้ จึงเข้ามาอยู่อาศัยในชุมชนดังกล่าว แม้รัฐบาลในอดีต จะมีนโยบายก่อสร้างท่าอากาศยานนานาชาติแห่งที่ ๒ ที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนและได้เวนคืนที่ดิน บริเวณที่จะก่อสร้างท่าอากาศยานดังกล่าว แต่หลังจากเวนคืนแล้วก็มีได้ดำเนินการใดๆ และไม่มีนโยบายที่ชัดเจนว่าจะก่อสร้างท่าอากาศยานดังกล่าว นอกจากนี้ โครงการหมู่บ้านจัดสรร ในบริเวณดังกล่าวก็ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐโดยมิได้มีคำเตือนหรือข้อห้ามที่ทำให้ เข้าใจได้ว่าอาจได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างท่าอากาศยาน ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า ใช้ชีวิตอย่างปกติสุขตลอดมา จนเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๔ คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบโครงการ ก่อสร้างท่าอากาศยาน ซึ่งก่อนดำเนินการมีการศึกษาและจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อให้ความเห็นชอบ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้รับความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๔ และต่อมามีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติม ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘ โดยกำหนดเงื่อนไขว่า ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียง ในระดับ NEF (Noise Exposure Forecast) มากกว่า ๔๐ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจรจาซื้อที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในพื้นที่ ในกรณีที่เจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างไม่ประสงค์จะขาย



/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องสนับสนุนและปรับปรุงหรือติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ลดผลกระทบด้านเสียง และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบที่จะได้รับ โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเปิดดำเนินการไม่น้อยกว่า ๕ เดือน ส่วนพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ ไม่ควรมีสสิ่งปลูกสร้างที่มีกิจกรรมที่อ่อนไหวต่อผลกระทบด้านเสียง เช่น โรงเรียน ศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานที่ราชการ หากไม่สามารถย้ายประชาชนออกจากพื้นที่ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ควรมีมาตรการป้องกันผลกระทบด้านเสียง และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายค่าชดเชยกับให้มีการตรวจวัดระดับเสียง ทุกเดือนหลังจากเริ่มดำเนินการ หากโครงการทำให้มีระดับเสียงรบกวนเกิน ๑๐ เดซิเบล (เอ) จากระดับเสียงพื้นฐาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องจ่ายค่าทดแทนและสนับสนุนมาตรการในการป้องกันผลกระทบด้านเสียงแก่สถานที่ซึ่งต้องการความเงียบเป็นพิเศษ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล ศาสนสถาน แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าเห็นว่า ในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เปิดโอกาสให้ชาวบ้านที่อาจได้รับผลกระทบมีส่วนร่วมในการทำประชาพิจารณ์ก่อนเริ่มโครงการ ทำให้การทำประชาพิจารณ์ รั้งฟังความคิดเห็นไม่ตรงกับข้อเท็จจริง จึงเป็นการทำประชาพิจารณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๔ และวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘ เป็นเพียงการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเฉพาะกรณีการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๑ และทางวิ่งที่ ๒ โดยประมาณการว่าสามารถรองรับเที่ยวบินสูงสุดได้ ๗๖ เที่ยวบินต่อชั่วโมง รองรับผู้โดยสาร ๔๕ ล้านคนต่อปี ซึ่งผลกระทบเนื่องจากความรุนแรงของเสียงและพื้นที่ ที่ได้รับความเสียหายจะเพิ่มขึ้นตามจำนวนเที่ยวบินที่เพิ่มขึ้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้นำ การก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ที่สามารถรองรับผู้โดยสารได้ ๑๐๐ ล้านคนต่อปี ตามแผนการขยายศักยภาพของท่าอากาศยานมาร่วมในการประมาณการด้วยว่า หากสนามบิน เปิดดำเนินการเต็มศักยภาพในทางวิ่งที่ ๑ ถึงทางวิ่งที่ ๔ แล้วจะเกิดผลกระทบด้านเสียงรุนแรง และมีพื้นที่ที่ได้รับความเสียหายมากน้อยเพียงใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เปิดใช้ท่าอากาศยาน สุวรรณภูมิจึงเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องศึกษาและประเมิน ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน รวมทั้งต้องให้องค์กรอิสระให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ การดำเนินการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ โดยไม่มีการดำเนินการ



/ดังกล่าว...

ดังกล่าว จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ วรรคสอง นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เปิดให้บริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิทั้งที่ยังไม่พร้อมให้บริการ ยังไม่มีการย้ายประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ออกนอกพื้นที่ รวมทั้งยังไม่ได้ปรับปรุงอาคารและติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ลดผลกระทบด้านเสียง ให้กับประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ อันเป็นการกระทำผิดเงื่อนไขตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าได้รับความเดือดร้อนจากเสียงรบกวนของอากาศยานที่บินขึ้นลงบริเวณท่าอากาศยานสุวรรณภูมิตลอด ๒๔ ชั่วโมง เสื่อมสุขภาพอนามัยทั้งร่างกายและจิตใจเนื่องจากไม่สามารถนอนหลับในยามค่ำคืนได้อย่างปกติ เกิดอาการเครียดซึมเศร้า สภาวะแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป เกิดปรากฏการณ์ผิดธรรมชาติ เช่น การระบาดของแมลงและศัตรูพืชหลายชนิดรบกวนคนในชุมชน นอกจากนี้ การบินขึ้นลง ของอากาศยานยังอาจเกิดอุบัติเหตุทางการบินเป็นอันตรายแก่ชุมชนได้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าและชาวบ้านได้รวมตัวกันเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าช่วยแก้ไขปัญหามลภาวะทางเสียง แต่ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ จากการเปรียบเทียบมลภาวะทางเสียงที่เกิดขึ้นระหว่างสถานการณ์การบินที่เกิดขึ้นจริงเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๙ (เที่ยวบินสูงสุด ๔๖ เที่ยวบินต่อชั่วโมง) กับสถานการณ์การบินที่ระบุไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (เที่ยวบินสูงสุด ๗๖ เที่ยวบินต่อชั่วโมง) พบว่าพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ มีจำนวนมากกว่าที่ระบุไว้ในรายงานดังกล่าว ทั้งที่มีเที่ยวบินสูงสุดในวันบินจริงเพียงครั้งหนึ่งของเที่ยวบินสูงสุดที่ท่าอากาศยานสามารถรองรับได้ ดังนั้น หากมีการบินเต็มศักยภาพของท่าอากาศยานย่อมทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าและชาวบ้านได้รับผลกระทบด้านเสียงรุนแรงยิ่งขึ้นและมีพื้นที่ที่ได้รับความเสียหายเพิ่มมากขึ้นอย่างแน่นอน การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ละเมิดต่อสิทธิชุมชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และทำให้เสื่อมสุขภาพตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่มีอำนาจกำกับดูแลและออกใบอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยไม่ออกคำสั่งหรือกำหนดมาตรการเพื่อลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงคมนาคม



/เป็นผู้ออก...

เป็นผู้ออกประกาศกระทรวงกำหนดให้ทำอากาศยานสุวรรณภูมิเป็นสนามบินอนุญาต ละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรในการออกคำสั่งเพื่อลดผลกระทบด้านเสียงที่มีต่อผู้พักอาศัยทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าและชาวบ้าน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจเฝ้าระวังภาวะมลพิษและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ไม่ออกคำสั่งกำหนดมาตรการในการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ละเลยต่อหน้าที่ในการออกคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมบริเวณทำอากาศยาน ทั้งนี้ ตามมาตรฐานสากลของทำอากาศยานนานาชาติ หากทำอากาศยานตั้งอยู่ใกล้แหล่งชุมชนที่อาจได้รับผลกระทบด้านเสียงโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ จะต้องมียกข้อกำหนดห้ามบินในช่วงเวลากลางคืน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการออกคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขผลกระทบด้านเสียง แต่กลับมิได้นำมาตรการกำหนดเวลาห้ามบินมาใช้กับทำอากาศยานสุวรรณภูมิเพื่อลดผลกระทบด้านเสียง ไม่มีแม้กระทั่งมาตรการกำหนดขนาดของทำอากาศยานจำนวนเที่ยวบินสูงสุดต่อชั่วโมง ทั้งที่สามารถออกคำสั่งได้ทันที จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้พักอาศัยทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดให้บริการทำอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยห้ามอากาศยานของสายการบินต่าง ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศบินขึ้นลงเป็นการชั่วคราวจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะปฏิบัติตามมาตรการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘ โดยโยกย้ายประชาชนที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ รวมทั้งปรับปรุงอาคารติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ให้กับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ ให้เสร็จสิ้นเสียก่อน และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางที่ ๔ ในทำอากาศยานสุวรรณภูมิไว้ก่อน จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอรายงานวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในส่วนของทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ



/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้ายื่นคำขอมาพร้อมกับคำฟ้องขอให้ศาลกำหนด มาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนพิพากษา โดยให้ศาลไต่สวนฉุกเฉิน และมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ สั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งห้ามมิให้ อากาศยานทำการบินขึ้นลง ที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิในช่วงเวลาระหว่าง ๒๒ ถึง ๕ นาฬิกา ของทุกวันไปจนกว่าศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น เนื่องจากเวลาดังกล่าวเป็นเวลาตอนพักนอน

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า การประกอบกิจการท่าอากาศยาน สุวรรณภูมิเป็นส่วนหนึ่งของการจราจรทางอากาศอันเป็นการจัดทำบริการสาธารณะ ที่รัฐต้องจัดให้มี ซึ่งในช่วงเวลา ๒๒.๐๐ ถึง ๕ นาฬิกา ของทุกวันจะมีบริการเที่ยวบินที่บินขึ้นลง ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิทั้งหมดโดยประมาณ ๑๖๖ เที่ยวบิน โดยร้อยละ ๙๕ เป็นเที่ยวบิน ระหว่างประเทศ ซึ่งในการกำหนดเวลาบินขึ้นลง ของสายการบินระหว่างประเทศนั้น สายการบินทั่วโลกจะประชุมจัดสรรเวลาการบินล่วงหน้าคราวละ ๖ เดือน อันเป็นข้อตกลง หรือพันธะกรณีที่ประเทศไทยจะต้องให้สายการบินของประเทศต่าง ๆ บินมาประเทศไทย ตามกำหนดการบินที่ได้รับอนุญาตแล้ว หากศาลมีคำสั่งให้ระงับการนำเครื่องบินขึ้นลง ในช่วงเวลา ๒๒.๐๐ ถึง ๕ นาฬิกา จะทำให้ประเทศไทยไม่สามารถปฏิบัติตามพันธะกรณี ข้างต้นได้เพราะปัจจุบันท่าอากาศยานดอนเมืองไม่พร้อมสำหรับการให้บริการการบิน ระหว่างประเทศ เนื่องจากไม่มีอุปกรณ์ให้บริการลานจอดและบริการช่างอากาศยานรวมทั้ง ตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งจะทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้โดยสารที่จองตั๋วไว้ล่วงหน้าและกระทบต่อ ความน่าเชื่อถือของประเทศไทยและส่งผลกระทบต่อ การขนส่งสินค้าอันจะก่อให้เกิดปัญหา และอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐและกระทบต่อประโยชน์ของประเทศโดยส่วนรวม แม้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าจะได้รับผลกระทบด้านเสียงดังกล่าวจริง ศาลก็ไม่อาจมี คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาให้ระงับ การนำเครื่องบินขึ้นลง ในช่วงเวลาดังกล่าวได้ จึงมีคำสั่งยกคำขอ กำหนดมาตรการหรือ วิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า

ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๑๒ ที่ ๑๖ ที่ ๑๗ ที่ ๒๔ ที่ ๒๖ ที่ ๓๑ ที่ ๓๒ ที่ ๓๔ ที่ ๓๕ ที่ ๓๗ ที่ ๓๘ ที่ ๔๐ ที่ ๔๒ ที่ ๔๔ ที่ ๔๕ ที่ ๕๑ ที่ ๕๒ ที่ ๕๓ ที่ ๕๔ ที่ ๕๘ ที่ ๖๑ ที่ ๖๒ ที่ ๖๓ ที่ ๖๔ ที่ ๖๕ ที่ ๖๖ ที่ ๖๗ ที่ ๖๘ ที่ ๖๙ ที่ ๗๘ ที่ ๘๖ ที่ ๘๑ ที่ ๘๒ ที่ ๘๓ ที่ ๘๖ ที่ ๘๗ ที่ ๘๘ ที่ ๑๐๐ ที่ ๑๐๑ ที่ ๑๐๒ ที่ ๑๐๕ ที่ ๑๐๘ ที่ ๑๑๐ ที่ ๑๑๑ ที่ ๑๑๒ ที่ ๑๑๓ ที่ ๑๑๔ ที่ ๑๑๕ ที่ ๑๑๖ ที่ ๑๑๗ ที่ ๑๑๘ ที่ ๑๑๙



ที่ ๑๒๑ ที่ ๑๒๓ ที่ ๑๒๕ ที่ ๑๒๖ ที่ ๑๒๘ ที่ ๑๒๙ ที่ ๑๓๐ ที่ ๑๓๒ ที่ ๑๓๓ ที่ ๑๓๔ ที่ ๑๓๕
 ที่ ๑๓๖ ที่ ๑๓๗ ที่ ๑๓๘ ที่ ๑๓๙ ที่ ๑๔๑ ที่ ๑๔๒ ที่ ๑๔๔ ที่ ๑๔๖ ที่ ๑๔๗ ที่ ๑๔๘ ที่ ๑๔๙
 ที่ ๑๕๑ ที่ ๑๕๒ ที่ ๑๕๖ ที่ ๑๕๗ ที่ ๑๖๐ ที่ ๑๖๒ ที่ ๑๖๔ ที่ ๑๖๕ ที่ ๑๖๖ ที่ ๑๖๗ ที่ ๑๖๘
 ที่ ๑๖๙ ที่ ๑๗๑ ที่ ๑๗๒ ที่ ๑๗๕ ที่ ๑๗๖ ที่ ๑๗๗ ที่ ๑๗๘ ที่ ๑๗๙ ที่ ๑๘๐ ที่ ๑๘๑ ที่ ๑๘๓
 ที่ ๑๘๔ ที่ ๑๘๖ ที่ ๑๘๗ ที่ ๑๘๘ ที่ ๑๘๙ ที่ ๑๙๐ ที่ ๑๙๑ ที่ ๑๙๕ ที่ ๑๙๗ ที่ ๑๙๙ ที่ ๒๐๓
 ที่ ๒๐๖ ที่ ๒๐๗ ที่ ๒๐๙ ที่ ๒๑๐ ที่ ๒๑๒ ที่ ๒๑๔ ที่ ๒๑๕ ที่ ๒๑๖ ที่ ๒๑๗ ที่ ๒๑๙ ที่ ๒๒๒
 ที่ ๒๒๔ ที่ ๒๒๕ ที่ ๒๒๖ ที่ ๒๒๙ ที่ ๒๓๐ ที่ ๒๓๑ ที่ ๒๓๒ ที่ ๒๓๓ ที่ ๒๓๔ ที่ ๒๓๕ ที่ ๒๓๖
 ที่ ๒๓๗ ที่ ๒๔๕ ที่ ๒๕๑ ที่ ๒๕๒ ที่ ๒๕๔ ที่ ๒๕๕ ที่ ๒๕๙ ที่ ๒๖๒ ที่ ๒๗๓ ที่ ๒๗๔ ที่ ๒๗๕
 ที่ ๒๗๖ ที่ ๒๗๗ ที่ ๒๗๘ ที่ ๒๗๙ ที่ ๒๘๐ ที่ ๒๘๑ ที่ ๒๘๒ ที่ ๒๘๔ ที่ ๒๘๕ ที่ ๒๘๖ ที่ ๒๘๗
 ที่ ๒๘๘ ที่ ๒๘๙ ที่ ๒๙๒ ที่ ๒๙๓ ที่ ๒๙๔ ที่ ๒๙๕ ที่ ๒๙๖ ที่ ๒๙๗ ที่ ๒๙๘ ที่ ๒๙๙ ที่ ๓๐๐
 ที่ ๓๐๑ ที่ ๓๐๒ ที่ ๓๐๓ ที่ ๓๐๔ ที่ ๓๐๕ ที่ ๓๐๖ ที่ ๓๐๗ ที่ ๓๐๘ ที่ ๓๐๙ ที่ ๓๑๐ ที่ ๓๑๑
 ที่ ๓๑๕ ที่ ๓๑๖ ที่ ๓๑๘ ที่ ๓๒๐ ที่ ๓๒๑ ที่ ๓๒๒ ที่ ๓๒๓ ที่ ๓๒๕ ที่ ๓๒๘ ที่ ๓๒๙ ที่ ๓๓๐
 ที่ ๓๓๓ ที่ ๓๔๑ ที่ ๓๔๓ ที่ ๓๔๖ ที่ ๓๔๗ ที่ ๓๕๐ ที่ ๓๕๒ ที่ ๓๕๔ ที่ ๓๕๖ และที่ ๓๕๙
 รวม ๑๙๖ คน ยื่นคำขอถอนคำฟ้อง ศาลปกครองชั้นต้นอนุญาตให้ถอนฟ้องได้

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นบริษัทมหาชนจำกัด
 จัดทะเบียนจัดตั้งตามพระราชบัญญัติการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยมี
 วัตถุประสงค์เช่นเดียวกับการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย จึงเป็นหน่วยงานทางปกครอง
 ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินกิจการทางปกครอง ได้แก่ การบริการสาธารณะด้านส่งเสริม
 กิจการทำอากาศยานรวมทั้งดำเนินกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือต่อเนื่องกับการประกอบ
 กิจการทำอากาศยานในรูปการประกอบธุรกิจเยี่ยงนิติบุคคลเอกชนทั่วไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 มิได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครอง และในการจัดทำบริการสาธารณะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ก็มีได้อาศัยฐานอำนาจตามกฎหมาย รวมทั้งไม่มีกฎหมายกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ปฏิบัติอย่างใดๆ ในเรื่องเสียงที่เกิดจากการดำเนินการทำอากาศยาน คดีนี้จึงไม่ใช่คดีพิพาท
 เกี่ยวกับการกระทำละเมิดอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย จากกฎ คำสั่งทางปกครอง
 คำสั่งอื่นหรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่
 ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร จึงไม่ใช่คดีปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
 จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณา
 พิพากษาของศาลยุติธรรม นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าไม่ใช่ผู้เสียหาย



/โดยนิตินัย...

โดยนิตินัย ไม่มีสิทธิฟ้องคดีนี้ เนื่องจากปรากฏตามคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า ทราบประกาศกระทรวงคมนาคม ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๖ ให้สนามบิน ณ อำเภอบางพลี เป็นสนามบินอนุญาต ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า ย่อมต้องทราบประกาศ กระทรวงคมนาคมที่กำหนดให้พื้นที่วงกลมรัศมี ๗ กิโลเมตร โดยรอบสนามบินเป็นเขตปลอดภัย ในการเดินอากาศเพราะประกาศทั้งสองฉบับประกาศในราชกิจจานุเบกษาในวันเดียวกัน รวมทั้งต้องทราบประกาศกระทรวงคมนาคม ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๕ ที่ขยายเขตปลอดภัย ในการเดินอากาศออกไป ซึ่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๕๙ บัญญัติห้ามมิให้บุคคลก่อสร้างหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นภายใน เขตปลอดภัยในการเดินอากาศ และมาตรา ๖๐ บัญญัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็น หนังสือให้ผู้ฝ่าฝืนจัดการรื้อถอนอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างออกไปภายในเวลาที่กำหนด นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า ยอมรับในคำฟ้องว่าได้ทราบว่ามี การตราพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนและพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินเพื่อก่อสร้างท่าอากาศยาน ในบริเวณดังกล่าว รวมทั้งยอมรับว่าเข้ามาปลูกสร้างอาคารอยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงกับที่ดิน ที่ถูกเวนคืนห่างจากที่ตั้งของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเพียง ๑ ถึง ๒ กิโลเมตร การก่อสร้างอาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวจึงอยู่ในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ เมื่อไม่ได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่จึงเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยเขตปลอดภัย ในการเดินอากาศ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า จึงไม่อาจอ้างความเชื่อโดยสุจริตว่า จะไม่มีการก่อสร้างท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ ทั้งนี้ แม้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า จะได้รับอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือดำเนิน โครงการจัดสรรที่ดินจากทางราชการ แต่ก็ไม่ทำให้พ้นจากการเป็นผู้ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วย เขตปลอดภัยในการเดินอากาศ จึงต้องรื้อถอนอาคารและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวออกไป นอกจากนี้ ย่อมเป็นที่คาดหมายได้ว่าการดำเนินการท่าอากาศยานจะเกิดผลกระทบด้านเสี่ยง ต่อผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่โดยรอบ การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า สมควรใจเข้าไปอยู่อาศัย ในบริเวณดังกล่าวจึงเป็นการยอมรับผลกระทบด้านเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น ทั้งนี้ เป็นไปตาม หลักกฎหมายทั่วไปที่ว่า ความยินยอมของผู้เสียหายโดยสมัครใจเข้าสู่ภัยอันตรายเอง ย่อมทำให้ การกระทำหรือการก่อภัยนั้นไม่เป็นละเมิด ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า กล่าวหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและนำไปจัดทำประชาพิจารณ์



/โดยไม่เปิด...

โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าและชาวบ้านมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น แต่เลือกรับฟังความคิดเห็นเฉพาะกลุ่มที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ ถือเป็น การทำประชาพิจารณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติแต่เพียงว่า ในกรณีที่โครงการ หรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือโครงการร่วมกับเอกชน ซึ่งต้องจัดทำรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเป็นโครงการซึ่งต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรีตามระเบียบปฏิบัติของทางราชการ ให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจซึ่งเป็น ผู้ต้องรับผิดชอบโครงการหรือกิจการนั้น จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาความเหมาะสมของโครงการเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติเพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าเห็นว่า ไม่มีบทบัญญัติใดในพระราชบัญญัติดังกล่าวให้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ไปจัดทำประชาพิจารณ์ก่อนเริ่มโครงการ และแม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๕๙ บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจงและเหตุผล จากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นก่อนการอนุญาต หรือการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิตหรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชนท้องถิ่นและมีสิทธิแสดง ความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว แต่ก็กำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งจนบัดนี้ยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่ออกตาม มาตรา ๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ใช้บังคับ สำหรับ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ ก็ไม่ใช่กฎหมายเกี่ยวกับกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามมาตรา ๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ประกอบกับระเบียบฉบับนี้ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ หลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เริ่มดำเนินโครงการ ทำอากาศยานสุวรรณภูมิแล้วเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งตามระเบียบดังกล่าว ข้อ ๑๔ กำหนด ยกเว้นไว้ว่า ไม่ใช่บังคับแก่โครงการของรัฐที่เริ่มดำเนินการไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้ มีผลใช้บังคับ ข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าในประเด็นนี้จึงไม่มีมูล อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็จัดให้มีการทำประชาพิจารณ์โดยรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานท้องถิ่น ผู้นำชุมชนในพื้นที่ เจ้าของอาคารและที่ดินในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบด้านเสียงในทุกระดับ NEF



/เพื่อให้...

เพื่อให้ทราบผลกระทบด้านเสียงและกำหนดมาตรการลดผลกระทบ มาตรการติดตามและตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ ขั้นตอนการชดเชยให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบและมาตรการสิ่งแวดล้อมอื่นๆ โดยครบถ้วน มิได้ทำประชาพิจารณ์ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงดังที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้ากล่าวหา สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้ากล่าวหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเฉพาะกรณีที่เปิดใช้ทางวิ่งที่ ๑ และทางวิ่งที่ ๒ โดยไม่ได้นำการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ตามแผนขยายศักยภาพของท่าอากาศยานมาร่วมประมาณการ จึงถือว่าเป็นการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เปิดใช้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิจึงเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย และกล่าวหาว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ โดยไม่ศึกษาผลกระทบและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน จึงขัดต่อมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น ตามรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติม (สืบเนื่องจากการเพิ่มจำนวนผู้โดยสารในปีเปิดดำเนินการ) มีการวิเคราะห์ผลกระทบกรณีที่เปิดใช้ทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ เพิ่มเติมจากทางวิ่งที่ ๑ และทางวิ่งที่ ๒ รวมเป็น ๔ ช่องทาง เพื่อรองรับจำนวนผู้โดยสารและเที่ยวบินที่จะเพิ่มขึ้นโดยลำดับไปจนถึงระดับสูงสุดใน พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งจะมีผู้โดยสาร ๑๐๐ ล้านคนต่อปี และมีจำนวนเที่ยวบินประมาณ ๕๑๓,๖๖๓ เที่ยวบินต่อปี ทั้งยังจำลองผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ใน พ.ศ. ๒๕๖๘ พร้อมกับจัดทำภาพถ่ายทางอากาศและแผนที่เส้นเสียงแสดงพื้นที่ที่จะได้รับผลกระทบกรณีเปิดใช้ทางวิ่ง ๔ ทางวิ่ง จำนวนเที่ยวบินสูงสุด ๑๑๒ เที่ยวบินต่อชั่วโมง และจำนวนผู้โดยสารสูงสุด ๑๐๐ ล้านคน ต่อปี ใน พ.ศ. ๒๕๖๘ ไว้แล้ว และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีสิทธิตามกฎหมายที่จะก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ และเปิดใช้งานต่อไปได้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าไม่มีสิทธินำเอาการกระทำที่จะเปิดใช้ทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ในอนาคตและยังไม่ได้เปิดใช้ในปัจจุบัน มาฟ้องเรียกร้องและมีคำขอให้ศาลสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ไว้ก่อน ข้อกล่าวหาข้อนี้จึงไม่มีมูล นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้ายังเห็นว่าการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของโครงการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ซึ่งมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและได้รับความเห็นชอบโครงการจากคณะรัฐมนตรีก่อนที่จะดำเนินโครงการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงไม่ใช่โครงการหรือ



/กิจกรรมใหม่...

กิจกรรมใหม่ที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้ากล่าวอ้าง อีกทั้งบทบัญญัติดังกล่าว ก็ไม่มีผลย้อนหลังกระทบต่อโครงการที่ดำเนินการไปโดยชอบแล้วก่อนที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จะมีผลใช้บังคับ และผลกระทบด้านเสียงที่เกิดจากการดำเนินการทำอากาศยานสุวรรณภูมิก็มีใช้ผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง เพราะผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ซึ่งเป็นระดับสูงสุด ก็ยังสามารถแก้ไขเยียวยาได้ โดยดำเนินการตามมาตรการปรับปรุงและติดตั้งอุปกรณ์เพื่อลดผลกระทบด้านเสียง อันเป็นมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมถือได้ว่าเป็นผลกระทบตามปกติอันจะเกิดจากการดำเนินการทำอากาศยานโดยทั่วไปที่ย่อมจะต้องเป็นไปเช่นนี้ทุกประเทศทั่วโลก จึงไม่จำเป็นต้องประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชนหรือจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้ากล่าวหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่ได้ย้ายประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงรุนแรงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ออกนอกพื้นที่ รวมทั้งยังไม่ได้ปรับปรุงและติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ลดผลกระทบด้านเสียงให้กับประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงก่อนเปิดดำเนินการทำอากาศยานสุวรรณภูมิไม่น้อยกว่า ๕ เดือน เป็นการผิดเงื่อนไขในการได้รับอนุญาตให้เปิดใช้ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ และกล่าวอ้างว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าและชาวบ้านซึ่งได้รับผลกระทบจากการเปิดใช้ทำอากาศยานสุวรรณภูมิตัวกันเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าแก้ไขปัญหาผลกระทบทางเสียงแต่ก็ไม่ได้รับการแก้ไข หากมีการขยายศักยภาพทำอากาศยานให้สามารถรองรับเที่ยวบินและจำนวนผู้โดยสารเต็มขีดความสามารถสูงสุดแล้ว ผลกระทบด้านเสียงที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าและชาวบ้านได้รับย่อมต้องรุนแรงและขยายวงกว้างมากขึ้น จนไม่อาจแก้ไขเยียวยาได้อีกต่อไป นั้น ตามรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแล้วกำหนดมาตรการป้องกันแก้ไขและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมไว้ว่า ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจรจาซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างซึ่งสร้างก่อน พ.ศ. ๒๕๔๔ กรณีเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างไม่ประสงค์จะขายต้องสนับสนุนและปรับปรุงหรือติดตั้งอุปกรณ์ลดผลกระทบด้านเสียงและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ดังกล่าวได้รับ



/ข้อมูล...

ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบที่ได้รับ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ ก่อนเปิดดำเนินการไม่น้อยกว่า ๕ เดือน ไม่มีข้อความตอนใดกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย้ายประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ออกนอก พื้นที่ก่อนเปิดดำเนินการทำอากาศยานสุวรรณภูมิไม่น้อยกว่า ๕ เดือน เพียงแต่กำหนดไว้ เป็นมาตรการที่อาจต้องดำเนินการในภายหลังว่า ในการอพยพประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ จะดำเนินการโดยคณะกรรมการ ที่ตั้งขึ้นใหม่ โดยชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจและคำนึงถึงความสมัครใจของผู้อยู่อาศัยเป็น เกณฑ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจดำเนินการเจรจาซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในพื้นที่ ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ให้เสร็จสิ้นก่อนเปิดดำเนินการ ทำอากาศยานสุวรรณภูมิไม่น้อยกว่า ๕ เดือน ได้ เนื่องจากจำเป็นต้องใช้เวลาในการสำรวจ รายละเอียด ประเมินราคาที่ดิน อาคารและสิ่งปลูกสร้างที่มีเป็นจำนวนมาก และเจ้าของกรรมสิทธิ์ จำนวนมากไม่อนุญาตให้เข้าดำเนินการ รวมทั้งยังเจรจาดกलगราคาที่ไม่ได้ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าก็เร่งรัดดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับ ผลกระทบจากเสียงเครื่องบิน โดยเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีจนมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ เห็นชอบให้ดำเนินมาตรการทางเทคนิคเพื่อลดมลภาวะทางเสียง โดยกำหนดมาตรการชดเชยให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบ และต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ปรับปรุงมาตรการชดเชยให้เป็นไปตามที่เกิดขึ้นจริง โดยเห็นชอบมติของคณะกรรมการนโยบายการดำเนินกิจการทำอากาศยานสุวรรณภูมิ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่า กรณีพื้นที่ในเส้นเสียงระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการเจรจาซื้อ หากไม่ประสงค์จะขายให้ดำเนินการปรับปรุงและติดตั้งอุปกรณ์ เพื่อลดผลกระทบทางเสียง กรณีพื้นที่ในเส้นเสียงระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ ให้ดำเนินการ ปรับปรุงและติดตั้งอุปกรณ์เพื่อลดผลกระทบทางเสียงเท่านั้น ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการ ตามมติคณะรัฐมนตรีทั้งสองฉบับมาโดยต่อเนื่อง แต่ยังไม่อาจดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงไป ได้เนื่องจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างไม่ยอมรับราคาประเมินและเรียกร้องให้ ชดเชยนอกเหนือจากมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ตลอดจนผู้ได้รับผลกระทบบางรายยื่นฟ้องคดี ต่อศาลปกครองขอให้พิพากษาเพิกถอนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย เพื่อพิจารณาข้อเรียกร้องของประชาชน เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณามีมติต่อไป อย่างไรก็ตาม แม้หากทำอากาศยานสุวรรณภูมิ



/จะขยาย...

จะขยายศักยภาพโดยก่อสร้างและใช้ทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ เพิ่มเติมจากปัจจุบันที่เปิดใช้เพียงทางวิ่งที่ ๑ และทางวิ่งที่ ๒ และเปิดให้บริการจนถึงขีดความสามารถสูงสุด ๑๑๒ เที่ยวบิน ต่อชั่วโมง เพื่อรองรับผู้โดยสาร ๑๐๐ ล้านคน ต่อปี ใน พ.ศ. ๒๕๖๘ ก็มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในอนาคตแล้ว ไม่ว่าจะพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงจะขยายออกไปไกลมากขึ้นเท่าใดในอนาคต ก็ไม่เป็นภัยต่อสุขภาพจนไม่อาจแก้ไขเยียวยาได้อีก เนื่องจากได้วิเคราะห์ผลกระทบและจัดทำแผนที่เส้นเสียงครอบคลุมพื้นที่ที่จะได้รับผลกระทบในอนาคตทุกระยะไปจนถึง พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งทำอากาศยานสุวรรณภูมิอาจขยายศักยภาพให้รองรับผู้โดยสาร ๑๐๐ ล้านคน ต่อปี และใช้ทางวิ่งทั้งหมด ๔ ทางวิ่ง และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำการประเมินพื้นที่ที่จะได้รับผลกระทบเพิ่มขึ้นทุกระยะ ส่วนที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมกรณีที่จะมีการเพิ่มทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ โดยเร่งด่วน นั้น ก็เป็นเพียงการให้วิเคราะห์ผลกระทบที่เป็นการทบทวนอีกครั้งหนึ่ง แต่ไม่ว่าพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบทั้งระดับ NEF มากกว่า ๔๐ หรือระดับ NEF ๔๐ ลงมา จะขยายออกไปมากเท่าใดก็ตาม ก็สามารถเยียวยาแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายให้แก่ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบเพิ่มขึ้นให้หมดสิ้นไปได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์การประเมินอาคารที่พักอาศัยของผู้ได้รับผลกระทบด้านเสียงตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า ในประเด็นนี้จึงไม่มีมูล ส่วนที่กล่าวหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าละเว้นการปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าได้รับความเสียหาย ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้ามีสิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่จะฟ้องหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ นั้น หลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เปิดดำเนินการทำอากาศยานสุวรรณภูมิแล้วก็เร่งปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน แก้ไข และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิได้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มิได้กระทำการใดๆ ที่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ และเสื่อมสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งการดำเนินการทำอากาศยานย่อมก่อให้เกิดผลกระทบด้านเสียง



/อันเป็นปกติ...

อันเป็นปกติของท่าอากาศยานโดยทั่วไปในทุกประเทศ ซึ่งองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศกำหนดเกณฑ์ประเมินผลกระทบของเสียงที่เกิดจากการดำเนินกิจการท่าอากาศยาน คือ ค่า NEF (Noise Exposure Forecast) ซึ่งได้จากการตรวจวัดระดับเสียงของเครื่องบินคำนวณและจัดทำพื้นที่เส้นเสียง (Noise Contour) กำหนดแนวทางการใช้ที่ดินที่สอดคล้องกับเสียงที่เกิดจากกิจกรรมของท่าอากาศยานอันเป็นที่ยอมรับเป็นหลักการสากลในระหว่างประเทศสมาชิก โดยกำหนดวิธีการเยียวยาแก้ไขไว้ว่า พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ไม่ควรใช้อยุอาศัย จะต้องเจรจาซื้อหรือหากไม่ประสงค์จะขายก็ให้ปรับปรุงอาคาร ติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ลดผลกระทบด้านเสียง พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๔๐ ลงมา ยังใช้อยุอาศัยได้โดยการก่อสร้างอุปกรณ์เพื่อลดหรือควบคุมเสียง ทั้งนี้ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดทำและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดมาตรการลดผลกระทบด้านเสียงไว้ในทำนองเดียวกันว่า พื้นที่ในเขตเส้นเสียง NEF มากกว่า ๔๐ ให้เจรจาซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างส่วนพื้นที่ในเขต NEF ๓๕ ถึง NEF ๔๐ ให้จ่ายค่าชดเชยโดยการตรวจวัดระดับเสียง หากโครงการทำให้มีเสียงรบกวนเกิน ๑๐ เดซิเบล (เอ) (จากระดับเสียงในสิ่งแวดล้อมทั่วไป) ให้แก้ไขโดยการติดตั้งฉนวนกันเสียงในอาคารพร้อมด้วยเครื่องปรับอากาศ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่อาจดำเนินตามมาตรการดังกล่าวนี้ให้แก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบได้เนื่องจากประชาชนส่วนมากไม่ยอมรับมาตรการดังกล่าวและเรียกร้องขอรับการชดเชยผลกระทบด้วยมาตรการและจำนวนเงินที่เกินกว่าผลกระทบและความเสียหายโดยปราศจากมูลอันจะอ้างกฎหมายได้ กับทั้งอยู่ในระหว่างแต่งตั้งคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย ขึ้นเจรจาหาข้อยุติและนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป ความเดือดร้อนหรือเสียหายของประชาชนที่ยังคงมีอยู่จึงเกิดจากการที่ประชาชนได้แย้งไม่ยอมรับมาตรการแก้ไขและลดผลกระทบตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ มิได้เกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า โครงการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเป็นโครงการที่ต้องเสนอขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ใช่โครงการที่จะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการก่อนเริ่มก่อสร้างหรือดำเนินการตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อีกทั้งการเปิดและดำเนินการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิไม่มีกฎหมายบัญญัติให้ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒



/และไม่มี...

และไม่มีกรณีที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องนำผลจากรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม มากำหนดเป็นเงื่อนไขในใบอนุญาตตั้งที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้ากล่าวหา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีอำนาจหน้าที่ออกคำสั่งหรือกำหนดมาตรการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น ข้อกล่าวหาที่ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลย ต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ในการออกคำสั่งหรือกำหนดมาตรการเพื่อลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียงที่เกิดจากการดำเนินการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิจึงไม่มีมูล อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการตามมาตรการเพื่อลดภาวะมลพิษด้านเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิโดยกำหนดวิธีการขึ้นลง ของอากาศยาน ปรับเปลี่ยนเส้นทางการบิน กำหนดประเภทของอากาศยานที่จะใช้ท่าอากาศยานให้มีระดับเสียงไม่เกินกว่ามาตรฐานสากล ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เสนอและได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีตามมติเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ โดยครบถ้วนแล้ว ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการออกคำสั่งเพื่อลดผลกระทบด้านเสียงที่เกิดจากการดำเนินการท่าอากาศยาน จึงมิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรในการออกคำสั่งเพื่อลดผลกระทบด้านเสียงที่เกิดจากการดำเนินการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิตั้งที่ถูกล่าช้า อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เสนอและ ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีตามมติเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ให้ดำเนิน มาตรการทางเทคนิคเพื่อลดมลพิษทางเสียงอันเกิดจากการดำเนินงานท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวโดยครบถ้วนแล้ว ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มิได้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการออกคำสั่งกำหนดมาตรการ ในการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติ แต่เป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรี ที่จะสั่งส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือบุคคลให้ร่วมกระทำการใดๆ เพื่อควบคุม ระวัง หรือ บรรเทาผลร้ายจากอันตรายหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมิได้ละเลย ต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ตามที่ถูกล่าช้า และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ก็มิได้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในกรณีดังกล่าว เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีหนังสือเสนอมาตรการสำหรับแก้ไขปัญหาเพื่อบรรเทา ความเดือดร้อนหรือเสียหายให้แก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงที่เกิดจากท่าอากาศยาน



/สุวรรณภูมิ...

สุวรรณภูมิต่อเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาและมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงมิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรดังที่ถูกกล่าวหา นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายในการออกคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติให้ เป็นไปตามมาตรการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม อีกทั้งไม่มีกฎหมายหรือกฎที่ออกตาม กฎหมายใด รวมทั้งความตกลงที่ประเทศไทยทำไว้กับประเทศต่าง ๆ วางข้อกำหนดเกี่ยวกับการ ห้ามบินในเวลากลางคืน จำกัดขนาดของเครื่องบินหรือจำกัดจำนวนเที่ยวบินต่อชั่วโมง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงมิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรในการนำมาตรการดังกล่าวมาใช้เพื่อลดผลกระทบ ด้านเสียงแต่อย่างใด ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าเห็นว่า ตามมาตรฐานขององค์การการบินพลเรือน ระหว่างประเทศ (ICAO) นั้น แม้ทำอากาศยานตั้งอยู่ใกล้แหล่งชุมชนก็ไม่มีกฎข้อบังคับ เรื่องการห้ามบินในเวลากลางคืนหรือจำกัดการบิน แต่จะมีกฎข้อบังคับในเรื่องการใช้ที่ดิน ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการดำเนินการทำอากาศยาน การที่รัฐบาลไทยจะออกคำสั่ง กำหนดห้ามบินในเวลากลางคืน จำกัดขนาดของอากาศยานหรือจำนวนเที่ยวบิน จะส่งผลให้ สายการบินที่ได้รับอนุญาตเที่ยวบินและตารางการบินไปแล้ว รวมทั้งผู้โดยสาร ผู้ส่งสินค้า ที่ใช้บริการของสายการบินนั้นได้รับความเสียหาย เป็นการละเมิดความตกลงที่ทำไว้กับ ประเทศต่าง ๆ ผิดไปจากผลการประชุมจัดสรรเวลาการบินของสายการบินทั่วโลก อาจมีผลให้รัฐบาลไทยถูกฟ้องร้องเรียกค่าเสียหาย ความเดือดร้อนหรือเสียหายของ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าสามารถเยียวยาแก้ไขให้หมดสิ้นไปได้ตามแนวทางที่กำหนดไว้ ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์การประเมินอาคาร/ที่พักอาศัย ของผู้ได้รับผลกระทบทางเสียงของทำอากาศยานสุวรรณภูมิตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการใช้ที่ดินที่สอดคล้องกับกิจการของ ทำอากาศยานขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) กรณีจึงไม่มีความจำเป็น จะต้องเยียวยาแก้ไขผลกระทบด้านเสียงโดยการออกข้อกำหนดห้ามบิน จำกัดขนาดเครื่องบิน และเที่ยวบิน ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าร่วมกันปฏิบัติ ติดตามและตรวจสอบการดำเนินการตาม มาตรการป้องกันและลดผลกระทบด้านเสียงที่เกิดจากการดำเนินการทำอากาศยานสุวรรณ ภูมิตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้นอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดตั้งคณะกรรมการกำกับติดตามตรวจสอบและ



/ปฏิบัติตาม...

ปฏิบัติตามมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และแต่งตั้งคณะกรรมการ
การจัดซื้อที่ดินในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐
คณะกรรมการเรื่องเสียงรบกวนของท่าอากาศยานและการชดเชยค่าเสียหาย คณะทำงาน
กำกับดูแลการใช้ประโยชน์ที่ดินรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ คณะทำงานดำเนินการ
ติดตามผลการอพยพและจัดเตรียมพื้นที่สำหรับชุมชนที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงจาก
ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แต่งตั้ง
คณะกรรมการกำกับดำเนินการดำเนินงานตามมาตรการแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงบริเวณ
ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (กมท.) ซึ่งต่อมาคณะกรรมการดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการ
ดำเนินการจัดซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และการปรับปรุงอาคารที่ได้รับผลกระทบด้านเสียง
ที่เกิดจากการดำเนินการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แต่งตั้งคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่ายเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียง
จากการเปิดใช้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าจึงมิได้ละเลยต่อหน้าที่หรือ
ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าดังที่ถูกล่ามคอ อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าเห็นว่า คำขอทำ
คำฟ้องเป็นคำขอที่ศาลไม่อาจกำหนดค่าบังคับได้ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กล่าวคือ เป็นคำขอให้ศาลมีคำสั่ง
อันเป็นการละเมิดสิทธิที่จะดำเนินบริการสาธารณะตามที่ได้รับมอบหมายโดยชอบด้วยกฎหมาย
และเป็นคำขอให้ศาลปกครองมีค่าบังคับที่ไม่จำเป็นและเกินกว่าเหตุ หากศาลมีค่าบังคับ
ตามคำขอจะทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐในการให้บริการสาธารณะ
ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าไม่มีสิทธิขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕
มีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โยกย้ายประชาชนที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียง
ในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ออกจากพื้นที่โดยไม่ปรากฏว่าให้ย้ายไปอยู่ที่ใด ประชาชน
เหล่านั้นสมัครใจหรือไม่ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าไม่ได้ระบุว่ามีความประสงค์จะให้
โยกย้ายผู้ฟ้องคดีคนใดออกไปจากพื้นที่ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเกือบทั้งหมดอยู่ในพื้นที่
ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๔๐ ลงมา ซึ่งมีสิทธิได้รับการชดเชยผลกระทบ
เพียงการสนับสนุนการติดตั้งวัสดุอุปกรณ์เพื่อลดผลกระทบด้านเสียงเท่านั้น คำขอดังกล่าว
เป็นคำขอให้ศาลวางเงื่อนไขบังคับที่นอกเหนือไปจากหลักเกณฑ์การชดเชยตามมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ส่วนการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ เพิ่มขึ้น
เป็นส่วนหนึ่งของโครงการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี



/และได้รับ...

และได้รับความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีสิทธิตามกฎหมายที่จะก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังมิได้เปิดใช้ทางวิ่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า จึงไม่มีสิทธินำเอาการกระทำดังกล่าวมาฟ้องคดีต่อศาลให้สั่งหยุดการก่อสร้างไว้ก่อนเพราะผู้ที่จะมีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ และมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จะต้องได้รับผลกระทบจากการกระทำในปัจจุบัน และได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในอนาคตเท่านั้น ประกอบกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ เข้ามาปลูกสร้างที่พักอาศัยในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศหลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นปีที่เริ่มดำเนินการก่อสร้างท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบถึงผลกระทบด้านเสียงที่เกิดจากการดำเนินการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิแล้ว ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ จึงไม่มีสิทธิที่จะได้รับการชดเชยค่าเสียหายหรือค่าทดแทนจากรัฐและไม่มีสิทธิฟ้องคดี อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่งตั้งคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย ขึ้นพิจารณาข้อเรียกร้องของประชาชนที่เข้ามาปลูกสร้างอาคารที่พักอาศัยในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศหลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และเตรียมที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาลงมติว่าจะชดเชยให้แก่ประชาชนเหล่านี้หรือไม่ เพียงใด ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๕ จึงต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป นอกจากนี้ ยังมีผู้ฟ้องคดีส่วนหนึ่งอยู่ในพื้นที่เส้นเสียงระดับ NEF ไม่ถึง ๓๐ ที่ไม่ได้รับการรบกวนจากเสียงที่เกิดจากการดำเนินการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีนี้ สำหรับผู้ฟ้องคดีส่วนที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับลงทะเบียนผู้ได้รับผลกระทบทางเสียงแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีเหล่านี้มิได้มาแสดงความประสงค์ต่อเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะขอรับการดำเนินการตามมาตรการชดเชยตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ หรือไม่ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีส่วนใหญ่ได้รับการลงทะเบียนเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว แต่จากการตรวจสอบไม่ปรากฏว่าอาคารที่พักอาศัยของผู้ฟ้องคดีเหล่านี้อยู่ในแผนที่เส้นเสียง จึงไม่ได้รับผลกระทบจากเสียงที่เกิดจากการดำเนินการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าคัดค้านคำให้การว่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสมบัติส่วนรวมของประชาชนและเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดูแลรักษา ทั้งนี้ ตามมาตรา ๘๕ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า



/ในฐานะ...

ในฐานะหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมีหน้าที่ดังกล่าว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า ไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่ครบถ้วนหรือไม่เป็นไปตามหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติย่อมถือว่า ละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปวงชนชาวไทย และเป็นเจ้าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงมีสิทธิฟ้องคดีได้ในนามของตนเอง และหรือแทนมหาชนในรัฐได้ตามกฎหมาย สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าเข้าไป ปลุกสร้างอาคารพักอาศัยในบริเวณดังกล่าวก็ได้รับอนุญาตจากส่วนราชการให้ปลุกสร้าง อาคารได้โดยมิได้มีคำเตือนหรือข้อห้ามอื่นใดอันทำให้เข้าใจได้ว่าบริเวณดังกล่าวอาจได้รับ ผลกระทบจากการก่อสร้างท่าอากาศยาน ชาวบ้านโดยทั่วไปจึงเชื่อโดยสุจริตว่าจะไม่มีการ ก่อสร้างท่าอากาศยานในบริเวณดังกล่าว แต่เมื่อมีการก่อสร้างท่าอากาศยานดังกล่าวแล้ว เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและต่อประชาชน ย่อมเป็นหน้าที่ของรัฐหรือผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า ที่จะต้องแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบโดยอ้างว่า ผลกระทบดังกล่าวเกิดจากการสมัครใจของประชาชน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าให้การว่า เมื่อผู้เสียหายยินยอมหรือสมัครใจเข้าสู่อันตรายเองย่อมทำให้การกระทำหรือการก่อกบฏนั้น ไม่เป็นการละเมิด เป็นการให้การที่ขัดต่อกฎหมายเพราะหลักกฎหมายว่าด้วยความสมัครใจ ให้ตนเองเข้าสู่อันตรายเองไม่เป็นการละเมิด เป็นหลักกฎหมายที่บังคับได้เฉพาะเอกชน กับเอกชนเท่านั้น รัฐไม่อาจนำหลักกฎหมายดังกล่าวมาใช้กับประชาชนในปกครองของตนเองได้ ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ใช้อำนาจทางปกครองรวมทั้งไม่มีกฎหมาย กำหนดหน้าที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการกำหนดมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหา เรื่องเสียงที่เกิดจากการดำเนินการท่าอากาศยาน นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยอมรับในคำให้การว่า การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย (ทอท.) จัดตั้งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อประกอบกิจการท่าอากาศยานซึ่งเป็นการจัดทำบริการสาธารณะ โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย ย่อมแสดงว่าการดำเนินการใดๆ ในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ หากมีผลกระทบย่อมถือว่าเป็นการใช้อำนาจรัฐกระทำละเมิดต่อประชาชน กรณีจึงถือได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้อำนาจปกครองเกิดผลกระทบต่อประชาชน ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า ให้การว่า ไม่มีบทบัญญัติในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมไปจัดทำประชาพิจารณ์ ให้ประชาชนที่อาจได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมมีส่วนร่วมในการรับฟังความคิดเห็นก่อน เริ่มโครงการ นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าเห็นว่า ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวขัดต่อมาตรา ๘๕ (๕)



/ของรัฐธรรมนูญ...

ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่บัญญัติให้ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริม บำรุงรักษา และคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพ อนามัย สวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่วนที่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าให้การว่า มีผู้ฟ้องคดีบางส่วนอยู่นอกแนวเส้นเสียง NEF ต่ำกว่า ๓๐ จึงไม่ได้รับผลกระทบทางเสียง นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าเห็นว่า ตามหนังสือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ระบุไว้ชัดเจนว่า ในอนาคตจะมีการขยายขีดความสามารถของสนามบินออกเป็น ๔ ทางวิ่ง ซึ่งสามารถรองรับจำนวนเที่ยวบินสูงสุด ๑๑๒ เที่ยวบินต่อชั่วโมง ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบอันเป็นมติ ที่รองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งผลที่ตามมา คือ ทำให้พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ด้านเสียงในระดับ NEF ต่ำกว่า ๓๐ จะเป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบในอนาคตและจะเป็นพื้นที่ ที่ไม่เหมาะแก่การพักอาศัยอีกต่อไป ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าไม่มีหน้าที่ทำการย้าย ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่แนวเส้นเสียง NEF มากกว่า ๔๐ ออกนอกพื้นที่ดังกล่าวก่อนเปิดใช้ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิไม่น้อยกว่า ๕ เดือน นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าเห็นว่า ตามรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่จัดทำโดย บริษัท ทีเอ็ม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด ระบุว่า พื้นที่ในเขตเส้นเสียง NEF มากกว่า ๔๐ จะเป็นอันตรายต่อ สุขภาพของประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณดังกล่าว ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจรจาซื้อที่ดินและ สิ่งปลูกสร้าง ฯลฯ ซึ่งก่อสร้างก่อน พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่อยู่ในพื้นที่ โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ ก่อนเปิดดำเนินการไม่น้อยกว่า ๕ เดือน ประกอบกับหนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส ๐๓๐๖/๒๕๓๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และรายงานการประชุม คณะกรรมการนโยบายดำเนินการทำท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานกรุงเทพ (ดอนเมือง) ครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ มีผลสรุปว่า ต้องดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าให้การเพิ่มเติมทำนองเดียวกับคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดี ทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าไม่มีสิทธิฟ้องคดี และคดีนี้ไม่ใช่คดีปกครอง ส่วนหลักกฎหมายทั่วไปว่า ความยินยอมของผู้เสียหายโดยสมัครใจเข้าสู่ภยันตรายย่อมทำให้การกระทำของผู้ก่อภัยไม่เป็นละเมิด ใช้ได้กับกรณีเอกชนกับรัฐด้วย สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้ากล่าวอ้างว่า ต้องมีการทำประชาพิจารณ์โครงการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า ไม่สามารถระบุได้ว่ามีบทบัญญัติในกฎหมายใดให้นารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม



/มาจัดทำ...

มาจัดทำประชาพิจารณ์เพื่อให้ประชาชนที่อาจได้รับผลกระทบมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นก่อนเริ่มโครงการ และมีได้ปฏิเสธวาทกรรมที่กล่าวหาตามคำฟ้องเข้าช้อยกเว้นตามข้อ ๑๔ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ไม่ต้องทำประชาพิจารณ์ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าไม่สามารถระบุและยืนยันไม่ได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบใดที่จะต้องย้ายประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ออกจากพื้นที่ จึงไม่สามารถหักล้างคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าไม่สามารถหักล้างคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าได้ ข้อเท็จจริงจึงปรากฏชัดเจนว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้ามิได้กระทำละเมิดสิทธิของชุมชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มิได้กระทำการที่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนหรือรำคาญและเสื่อมสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินกิจการทำอากาศยานสุวรรณภูมิตามมาตรฐานและหลักปฏิบัติสากล และดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อลดผลกระทบด้านเสียงที่เกิดจากการเปิดให้บริการทำอากาศยานสุวรรณภูมิ หากผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้ามิได้เข้ามาปลูกสร้างอาคารที่พักอาศัยในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศโดยฝ่าฝืนข้อห้ามตามกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าก็จะไม่ได้รับผลกระทบอันเกิดจากมลพิษทางเสียงที่เกิดจากการดำเนินการทำอากาศยานสุวรรณภูมิ ความเดือดร้อนหรือเสียหายตามที่กล่าวอ้างในคำฟ้อง หากจะมีก็เกิดจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าเอง

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจที่ได้รับมอบหมายให้จัดทำกิจการสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะเกี่ยวกับการทำอากาศยานในการดำเนินกิจการทำอากาศยานบางกรณี เช่น ในการสร้างทำอากาศยาน และบำรุงรักษาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำเป็นต้องใช้อำนาจตามกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าฟ้องว่า ในการที่จะเปิดให้บริการทำอากาศยานสุวรรณภูมิ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าซึ่งเป็นประชาชนที่อาจได้รับผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการเปิดใช้ทำอากาศยานดังกล่าวมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นก่อนเริ่มโครงการ



/และมี...

และมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๑ และทางวิ่งที่ ๒ เท่านั้น ไม่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดจากการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ แต่กลับดำเนินการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ควบคู่ไปด้วย อีกทั้งยังเปิดให้บริการท่าอากาศยานโดยยังมีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขในการอนุญาตให้เปิดสนามบินที่จะต้องย้ายประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ออกนอกพื้นที่ รวมทั้งยังไม่ได้ปรับปรุงอาคารและติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ลดผลกระทบด้านเสียงให้กับประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่กลับมิได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงที่เกิดจากการให้บริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าจึงขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดให้บริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยห้ามอากาศยานของสายการบินต่างๆ ทั้งภายในและต่างประเทศบินขึ้นลงเป็นการชั่วคราวจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะปฏิบัติตามมาตรการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยการโยกย้ายประชาชนที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ ให้เสร็จสิ้นเสียก่อน และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิไว้ก่อน จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในส่วนของทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน กรณีจึงเป็นการกล่าวหาว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าเป็นผู้อยู่อาศัยในชุมชนบ้านเคหะนคร บ้านลาดกระบังการ์เด้น บ้านร่มสุข บ้านร่มฤดี บ้านสราญวงศ์ ชุมชนวัดบารุงริน แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ชุมชนในตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และชุมชนอื่นๆ โดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จึงมีสิทธิที่จะคุ้มครองและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณดังกล่าว เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้



/อย่างปกติ...

อย่างปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย จึงมีสิทธิที่จะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อตรวจสอบว่าหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายในการคุ้มครองและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณดังกล่าวหรือไม่ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ส่วนประเด็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร หรือไม่ และหากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าละเลยต่อหน้าที่ เป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า หรือไม่ เพียงใด นั้น เห็นว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า ฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เปิดให้บริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิทั้งที่ยังไม่พร้อม โดยยังไม่มี การย้ายประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ออกนอกพื้นที่ รวมทั้งยังไม่ได้ปรับปรุงอาคารและติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ลดผลกระทบด้านเสียง ให้กับประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ อันเป็นการกระทำผิดเงื่อนไขตามที่ได้รับอนุญาต จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดให้บริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยห้ามอากาศยาน ของสายการบินต่าง ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศบินขึ้นลงเป็นการชั่วคราวจนกว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะปฏิบัติตามมาตรการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบ จากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘ โดยโยกย้ายประชาชน ที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ รวมทั้งปรับปรุง อาคารติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ให้กับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ ให้เสร็จสิ้นเสียก่อน นั้น เห็นว่า แม้ตามข้อเท็จจริงจะปรากฏจาก ผลการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมว่า การเปิดให้บริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จะทำให้เกิดผลกระทบด้านเสียง จึงเสนอมาตรการแก้ไขไว้ว่า พื้นที่ในเขตเส้นเสียง NEF มากกว่า ๔๐ ภายนอกท่าอากาศยานจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนที่อยู่อาศัย ให้บริษัท ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด (บทม.) เจรจาซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง สถานศึกษา โรงพยาบาล ฯลฯ (ซึ่งสร้างก่อน พ.ศ. ๒๕๔๔) ที่อยู่ในพื้นที่ กรณีเจ้าของที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างไม่ประสงค์จะขาย บทม. ต้องสนับสนุนและปรับปรุง หรือติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ ลดผลกระทบด้านเสียง โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเปิดดำเนินการไม่น้อยกว่า ๕ เดือน ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีมติเห็นชอบรายงานดังกล่าวโดยมีเงื่อนไขให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบ



/ผลกระทบ...

ผลกระทบสิ่งแวดล้อมทั้งโครงการก็ตาม แต่ย่อมเห็นได้ว่า กระบวนการชดเชยความเสียหาย แก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการเปิดให้บริการท่าอากาศยานตามมาตรการดังกล่าวต้องใช้ ระยะเวลาานพอสมควร โดยต้องทำการสำรวจรายละเอียด ประเมินราคาที่ดิน อาคารและ สิ่งปลูกสร้าง ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก และการดำเนินการจะสำเร็จลุล่วงหรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับ ฝ่ายประชาชนผู้ที่ได้รับผลกระทบด้วยว่า จะยอมรับข้อเสนอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวแล้ว แต่ยังมีปัญหาไม่อาจตกลงกันได้ จนในที่สุดจึงต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่ายขึ้น เพื่อพิจารณาหาข้อสรุป และ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ กรณีนี้จึงยังถือไม่ได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า เกินสมควร อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการเปิดให้บริการสนามบินแล้ว การดำเนินการตามมาตรการ ชดเชยแก่ผู้ได้รับผลกระทบด้านเสียงจากการเปิดให้บริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิก็สามารถ กระทำต่อไปได้ ไม่มีความจำเป็นถึงขนาดที่จะต้องให้หยุดดำเนินการท่าอากาศยานไว้ก่อน จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้ปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า ฟ้องว่า รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้รับอนุมัติจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๔ และวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘ เป็นเพียงการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเฉพาะกรณีการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๑ และทางวิ่งที่ ๒ เท่านั้น ไม่ได้ประเมินด้วยว่า หากสนามบินเปิดดำเนินการเต็มศักยภาพทั้ง ทางวิ่งที่ ๑ ทางวิ่งที่ ๒ ทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ แล้วจะเกิดผลกระทบด้านเสียงรุนแรง และมีพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบเล็กน้อยเพียงใด ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าจึงขอให้ ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิไว้ก่อน จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเสนอรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในส่วนของทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ นั้น เห็นว่า เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้ดำเนินการก่อสร้าง ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ก็มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในรายงานดังกล่าวฉบับแรกศึกษากรณีจำนวนผู้โดยสาร ในปีที่เปิดดำเนินการมีเป็นจำนวน ๓๐ ล้านคนต่อปี คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พิจารณาเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕ มีมติเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการ ผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการของส่วนราชการ



/รัฐวิสาหกิจ...

รัฐวิสาหกิจ และโครงการร่วมกับเอกชน ด้านคมนาคม โดยมีข้อสังเกตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ กำหนดไว้ ต่อมา มีการทบทวนรายละเอียดของโครงการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและแผนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องแล้ว พบว่า ในปีที่เปิดดำเนินการจะมีผู้โดยสารจำนวน ๔๕ ล้านคน ต่อปี ซึ่งจะส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงระดับผลกระทบของโครงการ จึงมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเพิ่มเติม (สืบเนื่องจากการเพิ่มจำนวนผู้โดยสารในปีเปิดดำเนินการ) ในรายงานดังกล่าวระบุว่า เป็นการศึกษาที่จำลองระดับเสียงในหน่วย NEF ในปีเปิดดำเนินการประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งคาดว่าจะมีเที่ยวบินประมาณ ๕๑๓,๖๖๓ เที่ยวบิน ต่อปี การใช้ทางวิ่งสนามบิน มีการกำหนด ให้ใช้ ๔ ทางวิ่ง ๗๗๗ การศึกษานี้แบ่งสัดส่วนการใช้ทางวิ่งที่เท่ากันทั้ง ๔ ทางวิ่ง โดยกำหนดให้การขึ้น (Take Off) หรือการลง (Landing) ของเครื่องบินจะใช้ทางวิ่งเฉพาะ ไม่ใช้ขึ้นลง ในทางวิ่งเดียวกัน และมีความยาวของทางวิ่งเท่ากันทั้ง ๔ ทางวิ่ง คือ ๓,๗๐๐ เมตร ผลการศึกษา ผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ต่างๆ ตามสถานการณ์จำลองใน พ.ศ. ๒๕๖๘ พบว่า พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ มีเพิ่มมากขึ้นกว่าเท่าตัวเมื่อเทียบกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการที่มีปริมาณผู้โดยสาร ๔๕ ล้านคน ต่อปี กล่าวคือ ในกรณีปริมาณผู้โดยสาร ๑๐๐ ล้านคน ต่อปี จำนวนพื้นที่ที่เกิดผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ คือ ๖๘.๕ ตารางกิโลเมตร ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า ในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมกรณีการเปิดให้บริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ มีการประเมินผลกระทบกรณีที่จะมีการเปิดใช้ทางวิ่งถึง ๔ ทางวิ่งแล้ว โดยผลการศึกษาพบว่าผลกระทบด้านเสียงจะเพิ่มขึ้นเท่าตัว แม้จะปรากฏว่าในรายงานดังกล่าวระบุไว้ด้วยว่า ในการศึกษาผลกระทบด้านเสียง (ในกรณีผู้โดยสาร ๑๐๐ ล้านคน ต่อปี) บทม. จะต้องดำเนินการศึกษาเพิ่มเติมในรายละเอียดอีกครั้ง และคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในกรณีที่จะมีการเพิ่มทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ โดยเร่งด่วน โดยเฉพาะการประเมินพื้นที่ที่มีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบมลพิษด้านเสียงก็ตาม การจัดทำเป็นรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวอีกก็เป็นเพียงการให้ทบทวนในรายละเอียดอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะมีการเปิดให้บริการในทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ต่อไป เมื่อยังไม่ปรากฏว่ามีการเปิดให้บริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิในทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ การที่ยังมิได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม



/เพิ่มเติม...

เพิ่มเติมในส่วนนี้ จึงยังไม่อาจถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรในอันที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรในอันที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า และเมื่อวินิจฉัยแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรในอันที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ในการสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยหกสิบสามอุทธรณ์ว่า คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นคลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าบรรยายโดยแจ้งชัดในคำฟ้องแล้วว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ดำเนินการต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนดโดยลดผลกระทบด้านเสียงให้แก่ชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบ หรือย้ายชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ออกนอกพื้นที่ให้เสร็จสิ้นก่อนการเปิดใช้สนามบินสุวรรณภูมิไม่น้อยกว่า ๕ เดือน แต่ปรากฏว่าในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันที่เปิดใช้สนามบินสุวรรณภูมิอย่างเป็นทางการ ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจริญหรือตกลงว่าจะดำเนินการใดๆ ในการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบดังกล่าว หรือแม้เวลาผ่านมากกว่า ๑ ปี จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้ายื่นฟ้องคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ยังมีได้สำรวจเตรียมการเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบด้านเสียง ไม่ว่าจะเป็นการเจรจาซื้อหรือการสำรวจเพื่อจ่ายเงินชดเชยในการปรับปรุงอาคารที่อยู่อาศัย การที่จะวินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเว้นหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรหรือไม่ ต้องวินิจฉัยนับแต่วันเปิดใช้สนามบินเป็นสำคัญ หรือในวันที่ยื่นฟ้องคดีนี้ว่ามีเหตุละเว้นหรือล่าช้าดังกล่าวหรือไม่ นอกจากนี้ แม้เงื่อนไขในการเปิดใช้สนามบินสุวรรณภูมิตามรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะกำหนดว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นในเวลาก่อนการเปิดใช้สนามบินสุวรรณภูมิล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๕ เดือน ซึ่งเป็นข้อบัญญัติหรือเป็นเงื่อนไขตามกฎหมาย แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าและชาวบ้านก็พอเข้าใจว่าเงื่อนไขดังกล่าวหากมี



/ความล่าช้า...

ความล่าช้าบ้างก็เป็นเรื่องธรรมดา เนื่องจากมีชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมาก แต่สาเหตุที่มีการยื่นฟ้องคดีนี้ เนื่องจากก่อนเปิดใช้สนามบินและในวันที่เปิดใช้สนามบินหรือ แม้แต่วันที่ยื่นฟ้องคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้มีแผนว่าจะดำเนินการเกี่ยวกับเงื่อนไขการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่ชาวบ้าน การที่รัฐบาลออกคำสั่งตั้งคณะกรรมการ ๓ ฝ่าย เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวก็เกิดขึ้นเพราะชาวบ้านออกมาเรียกร้องด้วยการชุมนุมและขู่ว่าจะปิด สนามบิน รัฐบาลจึงเสนอให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการ ๓ ฝ่ายหรือไตรภาคีขึ้นมาเพื่อลดการ กระทบกระทั่งระหว่างชาวบ้านกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และรัฐบาล หาใช่เกิดจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้เสนอแผนแก้ไขปัญหากการลดผลกระทบด้านเสียงให้แก่ชาวบ้าน แล้วชาวบ้านไม่รับแผน หรือไม่ให้ความร่วมมือแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าจึงเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเว้นต่อหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ แม้ต่อมาภายหลังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะจ่ายเงิน ชดเชยเพื่อปรับปรุงอาคารสิ่งก่อสร้างที่อยู่อาศัยของชาวบ้าน แต่ก็มีเงื่อนไขให้นำเอกสาร การอนุญาตให้ถอนฟ้องของศาลไปเป็นหลักฐานการรับเงิน กรณีจึงเป็นการแก้ปัญหาเพียง เล็กน้อยและเป็นการแก้ปัญหาภายหลังเมื่อมีการยื่นฟ้องคดีและคดีอยู่ระหว่างการพิจารณา ของศาล ซึ่งตลอดเวลาที่ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาคดีนี้ประมาณ ๕ ปี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการช่วยเหลือชาวบ้านในการลดผลกระทบด้านเสียง ไม่ว่าจะเป็นการจ่ายเงินเพื่อซื้อ ที่อยู่อาศัยและให้ชาวบ้านย้ายที่อยู่หรือจ่ายเงินเพื่อให้ชาวบ้านนำเงินไปปรับปรุงอาคารที่อยู่อาศัย รวมแล้วมีเพียงไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของผู้ที่ได้รับผลกระทบทั้งหมด และหากไม่มีการกำหนด มาตรการใดๆ ก็จะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกเฉยต่อไปอีก ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ดำเนินการหรือเตรียมการใดๆ ก่อนเปิดการใช้สนามบินสุวรรณภูมิ เกี่ยวกับเงื่อนไขซึ่งเป็นข้อบังคับตามกฎหมายในการ ลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่ชาวบ้านโดยรอบสนามบินสุวรรณภูมิ ถือว่าเป็นการละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่ และการที่ล่วงเลยมานานกว่า ๕ ปีแล้ว แต่การดำเนินการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมตามเงื่อนไขดังกล่าวยังไม่สามารถ ดำเนินการได้เกินร้อยละ ๒๐ ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรหรือไม่ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กระทำการละเว้นหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจกำกับและสั่งการ ไม่ดำเนินการใดๆ ถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่ หรือหากคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า ที่ขอให้ศาลปกครองมีคำสั่งห้ามมิให้เครื่องบิน



/บินขึ้นลง...

บินขึ้นลงที่สนามบินสุวรรณภูมิชั่วคราว เป็นคำขอที่เป็นไปได้ยาก ก็ขอให้ศาลปกครองสูงสุด มีมาตรการหรือคำสั่งใดๆ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เร่งรีบดำเนินการภายใน เวลาที่ศาลจะได้กำหนดต่อไปหรือพิพากษาตามคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า ส่วนการที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าปัจจุบัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังมีได้ก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ขึ้นภายในสนามบินสุวรรณภูมิ การขอให้ศาลมีคำสั่งห้ามการก่อสร้างทางวิ่ง ดังกล่าวจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้รับความเห็นชอบหรืออนุญาตจากคณะกรรมการ ผู้ชำนาญการในการให้การรับรองรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ย่อมไม่สามารถสั่งได้ นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าเห็นว่า ตลอดเวลาที่ผ่านมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พยายามกล่าวอ้างว่า จะรีบดำเนินการสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ขึ้นในเร็ววัน ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า จึงเกิดความรู้สึกกลัวว่าจะมีการละเมิดกฎหมาย และทำให้ชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบหรือ อาจได้รับผลกระทบอาจจะถูกละเมิดเหมือนเช่นที่ผ่านมา จึงขอให้ศาลปกครองมีคำสั่งใดๆ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ งดการให้ชาวดังกล่าวจนกว่าจะมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม และได้รับความเห็นชอบจากผู้ที่เกี่ยวข้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ วรรคสอง เสียก่อน

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าแก้อุทธรณ์ว่า ส่วนที่ผู้รับมอบอำนาจของผู้ฟ้องคดี ทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าอ้างว่าได้รับมอบอำนาจจากผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าให้อุทธรณ์ ไม่เป็นความจริง เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการเจรจาให้ความช่วยเหลือ โดยดำเนิน มาตรการลดผลกระทบและจ่ายค่าชดเชยความเดือดร้อนเสียหายจากผลกระทบจากมลพิษ ด้านเสียงของสนามบินสุวรรณภูมิ จนเป็นที่พอใจของผู้ฟ้องคดีบางรายและมีการถอนฟ้องจาก ศาลปกครองกลางและถอนคำอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดกว่า ๑๐๐ รายแล้ว ผู้รับมอบอำนาจ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าจะแอบอ้างชื่อผู้ฟ้องคดีที่ถอนฟ้องไปแล้วมายื่นอุทธรณ์ไม่ได้ เป็นอุทธรณ์ที่กระทำโดยไม่มีอำนาจ ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ยังไม่ได้ถอนฟ้องและถอนคำอุทธรณ์ ก็อยู่ในขั้นตอนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจรจาให้ความช่วยเหลือ จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๙ และผู้ฟ้องคดีที่ ๕๐ ขอถอนอุทธรณ์เพราะได้รับความช่วยเหลือ ซึ่งศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งอนุญาตให้ถอนอุทธรณ์ จึงเป็นความละเลยไม่เอาใจใส่ของ ผู้รับมอบอำนาจของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าเองที่ไม่ติดตามเรื่อง จึงไม่ทราบ ว่าผู้ฟ้องคดีบางรายได้รับการชดเชยเป็นที่พอใจเกือบทั้งหมดแล้ว ข้อเท็จจริงจึงเป็นไปตามที่ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า กระบวนการชดเชยความเสียหายแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบ



/ต้องใช้เวลา...

ต้องใช้เวลานาน โดยเฉพาะในการเจรจาต่อรองแต่ละรายต้องสำรวจรายละเอียดของความเสียหายหรือผลกระทบ ต้องประเมินราคาที่ดิน อาคารและสิ่งปลูกสร้างซึ่งมีจำนวนมาก การที่จะตกลงกันได้ผู้ฟ้องคดีแต่ละรายต้องยอมรับข้อเสนอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะต้องจ่ายตามหลักเกณฑ์ที่ผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และตามคำอุทธรณ์ ไม่ปรากฏรายละเอียดว่าปัจจุบันผู้ฟ้องคดีรายใดยังได้รับความเดือดร้อนจากมลพิษทางเสียง จากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิหรือไม่ เพียงใด จึงเป็นอุทธรณ์ที่ไม่มีความชัดเจนว่าผู้ฟ้องคดีคนใดที่ได้รับผลกระทบเสียหายจากคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์ นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความช่วยเหลือตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การไว้ชัดเจนแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ให้ความช่วยเหลือจนผู้ฟ้องคดีบางรายถอนฟ้องถอนอุทธรณ์ไปเกือบหมดแล้ว การที่ผู้รับมอบอำนาจผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าจะให้ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ดำเนินการหรือเตรียมการใดๆ เกี่ยวกับการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมก่อนเปิดใช้สนามบินสุวรรณภูมิ ไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัย และเมื่อผู้รับมอบอำนาจมิได้กล่าวอ้างในคำอุทธรณ์ว่าปัจจุบันราษฎรยังคงได้รับผลกระทบอยู่หรือไม่ เพียงใด และคำขอในคำอุทธรณ์ที่ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีมาตรการหรือคำสั่งใดๆ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เร่งรีบดำเนินการภายในเวลาที่ศาลกำหนดก็มีได้ระบุว่าจะให้ศาลกำหนดมาตรการอะไร อย่างไร เพื่อบรรเทาทุกข์อย่างไรแก่ผู้ฟ้องคดีที่เหลือน้อยๆ จึงเป็นอุทธรณ์ที่เลื่อนลอยไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัย ส่วนคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ งดให้ข่าวว่าจะก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ เพราะทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้ากลัวว่าจะมีการละเมิดกฎหมายและก่อผลกระทบแก่ชาวบ้านนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าเห็นว่า สนามบินสุวรรณภูมิเป็นสนามบินระดับโลกที่มีผู้ใช้บริการมากขึ้นปีละหลายสิบล้านคน เมื่อมีการซ่อมแซมทางวิ่งที่มีอยู่ ๒ ทางวิ่งจะทำให้เครื่องบินขึ้นลงไม่ได้ต้องเสียเวลาล่าช้าแก่ผู้โดยสาร จึงจำเป็นต้องปรับปรุงการจัดทำบริการสาธารณะในส่วนนี้โดยจัดทำทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ เพิ่มขึ้นเพื่อแก้ปัญหาความแออัดของทางวิ่งที่เหมาะสม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีสิทธิและอำนาจที่จะให้ข่าวว่าจะรีบสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นแก่สายการบินและผู้โดยสารทั่วโลกเกิดความเชื่อมั่นในการให้บริการของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและคำขอในข้อนี้เป็นคำขอที่ศาลปกครองไม่อาจกำหนดคำสั่งบังคับได้ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืน ยกอุทธรณ์ของผู้รับมอบอำนาจที่อ้างว่ารับมอบอำนาจจากผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า



/ในระหว่าง...

ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองสูงสุด ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕๙ ผู้ฟ้องคดีที่ ๘๘ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๗๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๐๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๖๔ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓๓๒ ยื่นคำร้องขอถอนคำอุทธรณ์ในส่วนของตน ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองถอนคำอุทธรณ์

ศาลปกครองสูงสุดออกหนึ่งพิจารณาคดี โดยรับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าเป็นเจ้าของที่ดินและบ้านพักอาศัยในชุมชนบ้านเคหะนคร บ้านลาดกระบังการ์เด้น บ้านริมสุข บ้านร่มฤดี บ้านสราญวงศ์ ชุมชนวัดบารุงริน แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และชุมชนในตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และชุมชนอื่น ๆ ซึ่งตั้งอยู่รอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โครงการท่าอากาศยานแห่งนี้ริเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๒ โดยมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลบางโหลง ตำบลราชาเทวะ ตำบลหนองปรือ และตำบลศิระชะระเข้ น้อย อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๐๕ และพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลบางโหลง ตำบลราชาเทวะ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๐๕ และวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๑ ตามลำดับ ในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๑๓ มีการจัดซื้อที่ดินในบริเวณที่มีการตราพระราชกฤษฎีกาข้างต้นไว้เป็นเนื้อที่ ๑๑,๕๑๑ ไร่ หลังจากนั้นมีการตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางโหลง ตำบลราชาเทวะ และตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๖ โดยดำเนินการเวนคืนที่ดินตามพระราชบัญญัติดังกล่าวระหว่าง พ.ศ. ๒๕๑๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นเนื้อที่ ๗,๗๔๐ ไร่ ในระหว่างนั้นมีการกำหนดให้สนามบินที่จะก่อสร้างขึ้นเป็นสนามบินอนุญาตโดยมีเขตปลอดภัยในการเดินอากาศเป็นรัศมีวงกลมรอบสนามบินอนุญาต ๗ กิโลเมตร ตามประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดสนามบินอนุญาต ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๖ และ



/ประกาศ...

ประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๖ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๑๖ ต่อมา หลังจากที่ได้อำนาจการศึกษาค้นคว้าผลกระทบบัณฑิตซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๑๘ ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๗ แล้ว คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ให้ก่อสร้างท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ ๒ (หนองงูเห่า) ที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยให้การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยเป็นผู้ดำเนินการ และมีการออกประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเขตบริเวณใกล้เคียงสนามบิน ณ อำเภอบางพลี ในท้องที่เขตมีนบุรี เขตหนองจอก เขตบึงกุ่ม เขตลาดกระบัง เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางพลี อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๕ ขยายเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ จากเดิมที่ประกาศไว้ใน พ.ศ. ๒๕๑๖

ในส่วนการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบบัณฑิตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หลังจากที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ และโครงการท่าอากาศยานกรุงเทพ แห่งที่ ๒ ไม่สามารถดำเนินการภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในรายงานการศึกษาค้นคว้าผลกระทบบัณฑิตซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๗ เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีการจัดทำรายงานการศึกษาค้นคว้าผลกระทบบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๓๖ ต่อมา คณะรัฐมนตรีมีมติใน พ.ศ. ๒๕๔๐ และ พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้ดำเนินการก่อสร้างท่าอากาศยานสุวรรณภูมิประกอบด้วยทางวิ่ง ๓ เส้นทาง ในการนี้ มีการจัดทำประชาพิจารณ์และการรับฟังความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโครงการและรายงานการศึกษาค้นคว้าผลกระทบบัณฑิตจากโครงการก่อสร้างท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ ๒ จากนักวิชาการเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๗ และการสัมมนาเชิงประชาพิจารณ์ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ หลังจากนั้นมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบบัณฑิตเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในรายงานฉบับนี้มีการคาดการณ์จำนวนผู้โดยสารในปีที่เปิดดำเนินการไว้



/๓๐ ล้านคน...

๓๐ ล้านคน ต่อปี ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีมติให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕ แต่ต่อมามีการทบทวนรายละเอียดของโครงการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และแผนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องพบว่า ในปีที่เปิดดำเนินการจะมีผู้โดยสารจำนวน ๔๕ ล้านคน ต่อปี ซึ่งส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงระดับผลกระทบของโครงการ จึงมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเพิ่มเติม (สืบเนื่องจากการเพิ่มจำนวนผู้โดยสารในปีเปิดดำเนินการ) ในรายงานดังกล่าวระบุถึงผลกระทบด้านเสียงไว้ว่า (๑) พื้นที่ในเขตเส้นเสียง NEF (Noise Exposure Forecast) มากกว่า ๔๐ ภายนอกท่าอากาศยาน จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนที่อยู่อาศัย ให้บริษัท ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด (บทม.) เจาะเจาะที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง สถานศึกษา โรงพยาบาล ฯลฯ (ซึ่งสร้างก่อน พ.ศ. ๒๕๔๔) ที่อยู่ในพื้นที่ กรณีเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างไม่ประสงค์จะขาย บทม. ต้องสนับสนุนและปรับปรุง หรือติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ลดผลกระทบด้านเสียงและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ดังกล่าวได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบที่จะได้รับ และ บทม. ต้องแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้อนุญาตว่าพื้นที่ดังกล่าวอยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงและไม่สามารถอยู่อาศัยได้ โดย บทม. ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเปิดดำเนินการไม่น้อยกว่า ๕ เดือน (๒) พื้นที่ในเขตเส้นเสียง NEF ๓๕ ถึง NEF ๔๐ จ่ายค่าชดเชยโดยการตรวจวัดระดับเสียงทุกเดือนหลังจากเริ่มดำเนินการ หากโครงการทำให้มีระดับเสียงรบกวน L_{50} เกิน ๑๐ เดซิเบล (เอ) บทม. ต้องดำเนินการจ่ายค่าชดเชยโดยเร็ว (จ่ายค่าชดเชยให้เฉพาะบ้านพักและอาคารที่สร้างก่อน พ.ศ. ๒๕๔๔) บทม. สนับสนุนในการป้องกันเสียงแก่สถานที่ซึ่งต้องการความเงียบเป็นพิเศษ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล ศาสนสถาน เป็นต้น บทม. พิจารณาให้การชดเชยในรูปแบบอื่นๆ เช่น สร้างสวนสาธารณะ รณรงค์การปลูกต้นไม้ในวัด โรงเรียน และสถานพยาบาล ฯลฯ สำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับจำนวนและสภาพบ้านพักอาศัยและอาคารที่ตั้งอยู่ในเขตเส้นเสียง NEF ๓๕ ถึง NEF ๔๐ และจ่ายค่าชดเชยให้เฉพาะบ้านพักและอาคารที่ตั้งอยู่ก่อน พ.ศ. ๒๕๔๔ ฯลฯ (๓) พื้นที่ในเขตเส้นเสียง NEF ๓๐ ถึง NEF ๓๕ บทม. สนับสนุนในการป้องกันเสียงแก่สถานที่ซึ่งต้องการความเงียบเป็นพิเศษ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล ศาสนสถาน เป็นต้น บทม. พิจารณาให้การชดเชยในรูปแบบอื่นๆ เช่น สร้างสวนสาธารณะ รณรงค์การปลูกต้นไม้ในวัด โรงเรียน และสถานพยาบาล ฯลฯ ตรวจวัดระดับเสียงรบกวน (L_{50}) ในบริเวณชุมชนหรือบริเวณที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบด้านเสียงรบกวนและจ่ายค่าชดเชยให้หากพบว่า



โครงการ...

โครงการทำให้มีระดับเสียงรบกวน (L_{๙๐}) เกิน ๑๐ เดซิเบล (เอ) โดยมีเงื่อนไขการจ่าย เช่นเดียวกับผู้ที่อยู่ในเขต NEF ๓๕ ถึง NEF ๕๐ (๔)ให้นำผลการตรวจวัดระดับเสียง ต่อเนื่องมาประมวลผลกระทบด้านเสียงในหน่วย NEF ทุกๆ ๒ ปี เพื่อจัดทำมาตรการชดเชย สำหรับชุมชนผู้อยู่อาศัยในเขตเส้นเสียง NEF ๓๕ ถึง NEF ๕๐ และ NEF มากกว่า ๕๐ ต่อไป โดยบ้านเรือน สถานศึกษา โรงพยาบาล ที่อยู่อาศัยใน NEF มากกว่า ๕๐ บทม. ต้องจัดซื้อ และจ่ายค่าชดเชยโยกย้ายที่อยู่อาศัย บ้านเรือน สถานศึกษา โรงพยาบาล ที่อยู่อาศัยในเขต NEF ๓๕ ถึง NEF ๕๐ บทม. ต้องปรับปรุงบ้านเรือนหรือชดเชยให้สามารถลดระดับเสียงได้ (ในการชดเชยให้ใช้เงื่อนไขการจ่ายเช่นเดียวกับพื้นที่ NEF ๓๕ ถึง NEF ๕๐ คือ ชดเชยให้ เฉพาะบ้านพักอาศัยและอาคารที่อยู่ก่อน พ.ศ. ๒๕๔๔) ทั้งนี้ ในรายงานดังกล่าวกล่าวถึงเรื่อง การโยกย้ายและอพยพประชาชนไว้ว่า การอพยพประชาชนที่อาศัยอยู่นอกเขตท่าอากาศยาน แต่อยู่ในเขตแนวเส้นเสียง NEF มากกว่า ๕๐ พาดผ่าน จะดำเนินการโดยคณะกรรมการ ที่ตั้งขึ้น เพื่อการอพยพประชาชนออกจากพื้นที่ท่าอากาศยาน โดยมีเจ้าหน้าที่ติดตามผลกระทบ ด้านเสียงเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ในการอพยพประชาชนนั้น บทม. ควรชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจถึง อันตรายที่อาจเกิดจากเสียงและอุบัติเหตุโดยควรคำนึงถึงความสมัครใจของผู้อยู่อาศัยเป็น เกณฑ์ ในกรณีที่มีการชดเชยให้ไม่น้อยกว่าต้นทุนและผลที่จะเกิดขึ้นต่อผู้อยู่อาศัย ฯลฯ นอกจากนี้ รายงานดังกล่าวยังระบุรายละเอียดว่า การศึกษานี้ได้จำลองระดับเสียงในหน่วย NEF ในปีเปิดดำเนินการประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งคาดว่าจะมีเที่ยวบินประมาณ ๕๑๓,๖๖๓ เที่ยวบิน ต่อปี การใช้ทางวิ่งสนามบิน มีการกำหนดให้ใช้ ๔ ทางวิ่ง ฯลฯ โดยแบ่งสัดส่วนการใช้ทางวิ่งที่ เท่ากันทั้ง ๔ ทางวิ่ง โดยกำหนดให้การขึ้น (Take Off) หรือการลง (Landing) ของเครื่องบิน จะใช้ทางวิ่งเฉพาะ ไม่ใช่ขึ้นลง ในทางวิ่งเดียวกัน และมีความยาวของทางวิ่งเท่ากันทั้ง ๔ ทางวิ่ง คือ ๓,๗๐๐ เมตร ผลการศึกษาระดับเสียงในเขตเส้นเสียง NEF ต่างๆ ตามสถานการณ์ จำลอง ใน พ.ศ. ๒๕๖๘ พบว่า พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ มีเพิ่ม มากขึ้นกว่าเท่าตัว เมื่อเทียบกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการที่มีปริมาณผู้โดยสาร ๔๕ ล้านคน ต่อปี กล่าวคือ ในกรณีปริมาณผู้โดยสาร ๑๐๐ ล้านคน ต่อปี จำนวนพื้นที่ที่เกิด ผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ คือ ๖๘.๕ ตารางกิโลเมตร อย่างไรก็ตาม ในการศึกษา ผลกระทบด้านเสียง (ในกรณีผู้โดยสาร ๑๐๐ ล้านคน ต่อปี) บทม. จะต้องดำเนินการศึกษา เพิ่มเติมในรายละเอียดอีกครั้ง



/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีมติเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘ ให้ความเห็นชอบรายงานเพิ่มเติมข้างต้น โดยมีเงื่อนไข ดังนี้ ข้อ ๑ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประสานงานและแจ้งข้อมูลผลการศึกษาการดำเนินงานของโครงการที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ (๑) ประสานงานและจัดส่งข้อมูลผลการศึกษาการประเมินผลกระทบเรื่องเสียงจากการดำเนินโครงการในเขตเส้นเสียง NEF ต่าง ๆ ซึ่งประเมินผลกระทบจากการพัฒนาโครงการ ซึ่งประกอบด้วยทางวิ่งความยาว ๓,๗๐๐ เมตร และ ๔,๐๐๐ เมตร รองรับผู้โดยสารระยะแรกประมาณ ๔๕ ล้านคน ต่อปี และโครงการระยะสุดท้ายซึ่งมีทางวิ่งทั้งหมด ๔ ทางวิ่ง รองรับผู้โดยสารประมาณ ๑๐๐ ล้านคน ต่อปี ให้กับกรมโยธาธิการและผังเมือง และจังหวัดสมุทรปราการ ตลอดจนหน่วยงานอื่นๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น การวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณโดยรอบโครงการ เป็นต้น ฯลฯ ข้อ ๒ มาตรการและแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องปฏิบัติมีดังนี้ (๑) ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมทั้งโครงการในการดำเนินการโครงการ ตามที่เสนอไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเพิ่มเติม (ซึ่งรวบรวมมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานฉบับเดิมที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว) และที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ กำหนดเพิ่มเติม โดยนำไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในสัญญาจ้างผู้รับจ้างออกแบบก่อสร้าง และ/หรือผู้ดำเนินการก่อสร้างและบริหารจัดการโครงการ (๒) ควบคุมดูแลและกำกับให้ผู้รับจ้างออกแบบก่อสร้างและ/หรือผู้ดำเนินการก่อสร้างและบริหารจัดการโครงการ ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่ได้เสนอไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเพิ่มเติม (๓) จัดหาบุคคลที่สาม (Third Party) ให้เป็นผู้ดำเนินการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เสนอไว้ในรายงาน พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับติดตามตรวจสอบและการปฏิบัติตามมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อกำกับดูแลการติดตามตรวจสอบและปฏิบัติตามมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งโครงการ (๔) ให้แจ้งผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม และรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวในรอบปี ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ



/สิ่งแวดล้อม...

สิ่งแวดล้อม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ข้อ ๓ ในการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการและ/หรือมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้เสนอไว้ในรายงานฯ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องเสนอรายละเอียดของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อนำเสนอคณะกรรมการผู้ชำนาญการ พิจารณาให้ความเห็นก่อนการดำเนินการเปลี่ยนแปลงทุกครั้ง ข้อ ๔ ในการก่อสร้างและดำเนินการโครงการ หากพบว่าโครงการทำให้มีผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือมีข้อร้องเรียนใดๆ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้รับจ้างออกแบบก่อสร้าง ผู้ดำเนินการก่อสร้างและบริหารจัดการโครงการต้องดำเนินการป้องกันและแก้ไขโดยเร่งด่วน และแจ้งสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อจะได้ร่วมกันพิจารณาแนวทางและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่อไป ข้อ ๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ภายหลังจากเปิดดำเนินการโครงการทุกๆ ๓ ปี โดยศึกษาในภาพรวมทั้งโครงการเกี่ยวกับระดับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายหลังมีโครงการอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในการนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดทำทะเบียนที่อยู่อาศัย อาคารต่าง ๆ พร้อมทั้งข้อมูลสภาพทั่วไปของพื้นที่รอบๆ โครงการไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมีการประชาสัมพันธ์และชี้แจงข้อมูลผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนในบริเวณพื้นที่ที่คาดว่าจะเกิดผลกระทบจากการพัฒนาโครงการในระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๔๘ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ แห่งที่ ๒ (สุวรรณภูมิ) ก่อสร้างเสร็จและเปิดให้บริการเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙ ในการเปิดให้บริการเกิดสถานการณ์การบินจริงในวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๙ พบว่ามีอาคารและสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับผลกระทบในระดับเสียงมากกว่า NEF ๔๐ และระดับเสียง NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก และประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวร้องเรียน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเสนอมาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและมีมติตามลำดับ ดังนี้

ครั้งที่หนึ่ง เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ มีสาระสำคัญตามข้อเสนอของกระทรวงคมนาคม ดังนี้ ข้อ ๑ เห็นชอบมาตรการทางเทคนิคเพื่อลดภาวะมลพิษทางเสียงจากอากาศยานตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ โดยการกำหนดวิธีการบินขึ้นลง



/การปรับเปลี่ยน...

การปรับเปลี่ยนเส้นทางบินให้มีผลกระทบต่อชุมชนน้อยที่สุด และการกำหนดประเภทของอากาศยานที่จะใช้สนามบินให้มีระดับเสียงไม่เกินกว่าที่มาตรฐานกำหนดไว้ ข้อ ๒ สำหรับมาตรการชดเชยผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ มอบหมายให้กระทรวงคมนาคมดำเนินการ ดังต่อไปนี้ ๒.๑ เร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจรจาซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจากผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ตามผลการสำรวจเบื้องต้นในเดือนตุลาคม ๒๕๔๙ ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว หรือในกรณีที่ไม่ประสงค์จะขาย ให้เจรจาย้ายค่าชดเชยเพื่อปรับปรุงอาคารและสิ่งปลูกสร้าง ทั้งนี้ โดยใช้เงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ๒.๒ ร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเพิ่มเติม ในกรณีที่มีการขึ้นลงของอากาศยานเต็มขีดความสามารถสูงสุดของทางวิ่งที่ ๑ และทางวิ่งที่ ๒ เพื่อให้ทราบจำนวนผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนที่ถูกต้อง ครบถ้วน ๒.๓ เมื่อได้จำนวนผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงตามผลสำรวจจากข้อ ๒.๒ แล้ว ให้เร่งรัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการเจรจาสซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจากผู้ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ หรือในกรณีที่ไม่ประสงค์จะขาย ให้เจรจาย้ายค่าชดเชยเพื่อปรับปรุงอาคารและสิ่งปลูกสร้าง พร้อมทั้งเจรจาย้ายค่าชดเชยเพื่อปรับปรุงอาคารและสิ่งปลูกสร้าง หรือซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจากผู้ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๔๐ ลงมาถึง NEF ๓๐ ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ทั้งนี้ โดยใช้เงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ๒.๔ เร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประสานงานกับการเคหะแห่งชาติเพื่อจัดหาพื้นที่ที่จะรองรับการโยกย้ายผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงในกรณีที่ผู้ได้รับผลกระทบไม่สามารถหาที่อยู่ใหม่ได้ ข้อ ๓ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับผิดชอบดูแลพื้นที่ที่มีการซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างไปแล้วเพื่อไม่ให้มีผู้อย้อนกลับเข้าไปอยู่ใหม่หรือบุกรุกเข้าไปใช้ประโยชน์โดยไม่ได้รับอนุญาต ข้อ ๔ ให้กระทรวงคมนาคมร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาแนวทางในการออกกฎ ระเบียบ เพื่อควบคุมประเภทการใช้ที่ดินเพื่อไม่ให้มีการสร้างสิ่งปลูกสร้างใหม่ที่มีความอ่อนไหวต่อมลพิษทางเสียงในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ข้อ ๕ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เร่งรัดในการติดตั้งสถานีตรวจวัดระดับเสียง จำนวน ๑๓ สถานี เพื่อติดตามสถานการณ์และจัดทำรายงานผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศตามที่กระทรวง



/ทรัพยากร...

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด ข้อ ๖ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในกรณีที่จะมีการเพิ่มทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ โดยเร่งด่วน โดยเฉพาะการประเมินพื้นที่ที่มีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบมลพิษทางเสียง ข้อ ๗ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตรวจวัดระดับมลพิษทางอากาศและมลพิษอื่นๆ นอกเหนือจากมลพิษทางเสียง สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และ ข้อ ๘ ให้กระทรวงคมนาคมแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับการดำเนินงานตามมาตรการทางเทคนิคและการชดเชยผู้ได้รับผลกระทบ โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเพื่อให้การดำเนินงานตามมาตรการสัมฤทธิ์ผลอย่างเป็นรูปธรรม ในการนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งกระทรวงคมนาคม ที่ ๔๑๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับการดำเนินงานตามมาตรการแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงบริเวณท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (กมท.) เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีข้างต้น

ครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ มีสาระสำคัญตามข้อเสนอของคณะกรรมการนโยบายการดำเนินกิจการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานกรุงเทพ (ดอนเมือง) ที่ขอให้ทบทวนหลักเกณฑ์การประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ของผู้ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิโดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการดังนี้ (๑) พื้นที่ในเขตเส้นเสียง NEF มากกว่า ๔๐ ให้เจรจาซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างกรณีเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างไม่ประสงค์จะขาย ต้องสนับสนุนและปรับปรุง หรือติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ลดผลกระทบด้านเสียง (๒) พื้นที่ในเขตเส้นเสียง NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ ให้สนับสนุนการปรับปรุงอาคารและสิ่งปลูกสร้าง โดยทำการตรวจวัดระดับเสียงรบกวน ($L_{๕๐}$) หากพบว่า โครงการทำให้มีระดับเสียงรบกวน ($L_{๕๐}$) เกิน ๑๐ เดซิเบล (เอ) (๓) ประกาศเส้นเสียงกรณีเลวร้ายที่สุดที่เป็นไปได้ คือ กรณีที่ใช้ทางวิ่งที่ ๑ และทางวิ่งที่ ๒ เพิ่มความสามารถสูงสุดของจำนวน ๗๖ เที่ยวบินต่อชั่วโมง เฉพาะการบินลงที่ปลายทางวิ่งฝั่งตะวันตกด้านทิศเหนือ ร้อยละ ๘๐ ของเที่ยวบินทั้งหมด และการบินลงที่ปลายทางวิ่งฝั่งตะวันออกด้านทิศเหนือ ร้อยละ ๒๐ ของเที่ยวบินทั้งหมด (๔) ใช้หลักเกณฑ์การประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่มีการหักค่าเสื่อมราคาและบวกเพิ่มค่าการตลาด ดังนี้ (๔.๑) บ้านที่ไม่ใช่หมู่บ้านจัดสรรให้บวกค่าการตลาดอยู่ในช่วงระหว่างร้อยละ ๑๐ ถึง ๒๐ (๔.๒) บ้านที่เป็นหมู่บ้านจัดสรรให้บวกค่าการตลาดอยู่ในช่วงระหว่างร้อยละ ๒๐ ถึง ๓๐



/ครั้งที่สาม...

ครั้งที่สาม เมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ โดยมีสาระสำคัญตามมติ คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี ครั้งที่ ๑ ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี ในขณะนั้น (นายโฆสิต บั้นเปี่ยมรัษฎ์) เป็นประธานกรรมการ ดังนี้ (๑) รับทราบแนวทางการแก้ไขปัญหาผู้ได้รับผลกระทบมลพิษทางเสียงตามมติคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย ที่กระทรวงคมนาคมเสนอ โดยมีสาระสำคัญส่วนหนึ่งเสนอให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ เรื่อง การแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงบริเวณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และเรื่องการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยาน สุวรรณภูมิ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่อง หลักเกณฑ์ ในการประเมินอาคารที่พักอาศัยของผู้ได้รับผลกระทบทางเสียงของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (๒) เห็นควรให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เร่งรัดดำเนินการชดเชยให้แก่ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ ด้านเสียงที่เกิดขึ้นจริงและชัดเจน โดยการจัดทำกรอบระยะเวลาในการดำเนินการให้แล้วเสร็จ โดยเร็ว รวมทั้งพิจารณาปรับปรุงหาวิธีการบริหารที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการชดเชย ผลกระทบด้านเสียง ให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรมมากกว่าที่ผ่านมา (๓) เห็นควรให้ กระทรวงคมนาคม กระทรวงการคลัง สำนักงานปรมาณ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการ ศึกษาการใช้ประโยชน์ที่ดินรอบสนามบินให้เกิดความชัดเจน โดยประสานกับกรมโยธาธิการ และผังเมือง เพื่อให้การใช้ที่ดินรอบสนามบินเกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อ ประชาชน การจัดวางผังเมือง พร้อมทั้งพิจารณาการวางผังจัดรูปที่ดินให้มีการใช้ประโยชน์ ที่เหมาะสม คุ่มค่าและสอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน ซึ่งอาจนำพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดิน เพื่อพัฒนาพื้นที่ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย โดยให้กระทรวงคมนาคมรับแนวทางการแก้ไขปัญหาผู้ได้รับผลกระทบมลพิษทางเสียง บริเวณท่าอากาศยานสุวรรณภูมิตามมติคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย ไปพิจารณาในรายละเอียด ประกอบและนำเสนอคณะรัฐมนตรีชุดใหม่พิจารณาต่อไป (๔) ให้กระทรวงคมนาคมติดตาม ผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาผู้ได้รับผลกระทบทางเสียงและมลภาวะทางอากาศอื่นๆ ตลอดจนการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสมตามข้อ (๒) และ (๓) โดยบูรณาการร่วมกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ในการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีครั้งที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำการสำรวจ จำนวนผู้ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ทั้งนี้ ตามแผนที่แสดงระดับ ผลกระทบด้านเสียง (Noise Contour Map) ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และกรมส่งเสริมคุณภาพ



/สิ่งแวดล้อม...

สิ่งแวดล้อมจัดทำขึ้น แล้วทำการสำรวจความต้องการของเจ้าของอาคารว่าต้องการขายหรือต้องการให้ปรับปรุง ในขณะที่เดียวกันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ทำการสำรวจจัดทำฐานข้อมูลผู้ได้รับผลกระทบทั้งหมดตั้งแต่ระดับเสียง NEF ๓๐ ขึ้นไป จากกรณีการใช้ทางวิ่งที่ ๑ และทางวิ่งที่ ๒ เต็มศักยภาพ รวมทั้งความประสงค์ของเจ้าของอาคารที่ต้องการลักษณะการชดเชยผลกระทบ หลังจากนั้นคณะทำงานพิจารณากำหนดแนวทางการดำเนินการจ่ายค่าจัดซื้อที่ดิน อาคาร และสิ่งปลูกสร้าง และค่าชดเชยเพื่อปรับปรุงอาคารให้แก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินงาน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จัดลำดับในการดำเนินการจัดซื้อโดยพิจารณาจากความรุนแรงของพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบตามลักษณะการใช้ทางวิ่งของอากาศยาน หลังจากนั้นจึงทำการประเมินราคาที่ดิน อาคารและสิ่งปลูกสร้างที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะรับซื้อจากผู้ที่ได้รับผลกระทบ สำหรับกรณีที่เจ้าของอาคารไม่ประสงค์จะขายแต่ต้องการให้มีการปรับปรุงอาคารเพื่อลดระดับเสียง นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดวิศวกรเข้าไปตรวจสอบพิจารณาองค์ประกอบของอาคารและจัดทำรายการวัสดุที่ต้องปรับปรุงพร้อมทั้งประเมินงบประมาณของแต่ละอาคาร หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขออนุมัติงบประมาณเพื่อนำไปปรับปรุงอาคาร โดยกำหนดแผนที่จะดำเนินการปรับปรุงอาคารของประชาชนที่แสดงความประสงค์ให้ทำการปรับปรุง อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการนโยบายการดำเนินกิจการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และท่าอากาศยานกรุงเทพ (ดอนเมือง) พิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์การประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ของผู้ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ แล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีซึ่งมีมติคณะรัฐมนตรีครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ในมติคณะรัฐมนตรีข้างต้น ซึ่งกระทรวงคมนาคมมีคำสั่งกระทรวงคมนาคม ที่ ๒๙๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย เพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านเสียงจากการเปิดใช้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ประกอบด้วยผู้แทนภาครัฐโดยมีปลัดกระทรวงคมนาคมเป็นประธาน ผู้แทนจากสถาบันที่เป็นกลาง และผู้แทนผู้ที่ได้รับผลกระทบร่วมเป็นกรรมการ เพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านเสียงจากการเปิดใช้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ผลการดำเนินการของคณะกรรมการดังกล่าวได้ข้อสรุปว่า (๑) ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ เรื่อง การแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงบริเวณท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และเรื่องการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการประเมิน



/อาคาร...

อาคาร/ที่พักอาศัยของผู้ได้รับผลกระทบทางเสียงของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (๒) ให้ใช้มาตรการทางเทคนิคเพื่อลดภาวะมลพิษทางเสียงจากอากาศยาน โดยกำหนดวิธีการบินขึ้นลง การปรับเปลี่ยนเส้นทางการบินให้มีผลกระทบต่อชุมชนน้อยที่สุด และการกำหนดประเภทของอากาศยานที่จะใช้สนามบินให้มีระดับเสียงไม่เกินกว่าที่มาตรฐานกำหนดไว้ (๓) ให้ใช้เส้นเสียงกรณีที่มีการขึ้นลงของเครื่องบินเต็มขีดความสามารถสูงสุดของทางวิ่งที่ ๑ และทางวิ่งที่ ๒ เป็นกรอบในการวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมและวางแผนการใช้ที่ดิน รวมทั้งการชดเชยเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านเสียง โดยให้ดำเนินการชดเชยตามสถานการณ์การบินจริงในปัจจุบันก่อนเป็นอันดับแรก และดำเนินการชดเชยต่อเนื่องไปจนเต็มขีดความสามารถสูงสุด ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้ ๑) พื้นที่ในเขตเส้นเสียง NEF มากกว่า ๔๐ ให้ดำเนินการจัดซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง หรือกรณีที่เจ้าของไม่ประสงค์จะขาย ให้ดำเนินการปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง ๒) พื้นที่ในเขตเส้นเสียง NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ ให้ดำเนินการปรับปรุงหรือชดเชยสิ่งปลูกสร้าง หรือจัดซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง หากเจ้าของประสงค์จะขายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณารับซื้อ (๔) เพื่อประโยชน์ในการจัดการสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยการบิน และความเหมาะสมในการใช้พื้นที่ที่จำเป็นอื่นๆ ในอนาคต ให้กระทรวงคมนาคมและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาดำเนินการจัดซื้อหรือเวนคืนที่ดินและ/หรือสิ่งปลูกสร้าง โดยมีระยะห่างจากขอบสนามบินขึ้นไปทางเหนือและใต้ประมาณ ๑ กิโลเมตร และกว้าง ๔ กิโลเมตร (เท่ากับความกว้างของสนามบินตามความเหมาะสมหรือจำเป็น) (๕) ภาระทางการเงินให้ดำเนินการดังนี้ ๑) สำหรับภาระทางการเงินในการดำเนินการตามข้อเสนอมขอของคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย ข้างต้น ในส่วนที่เป็นการซื้อและปรับปรุงอาคารที่ก่อสร้างก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ในเขตเส้นเสียง NEF มากกว่า ๔๐ และในเขตเส้นเสียง NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับภาระ ๒) ในส่วนที่เป็นการซื้อและปรับปรุงอาคารที่ก่อสร้างหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ในเขตเส้นเสียง NEF มากกว่า ๔๐ และในเขตเส้นเสียง NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ ในกรณีที่รัฐบาลตกลงรับซื้อ ให้สำนักงบประมาณและกระทรวงการคลังรับภาระ ซึ่งกระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้วเห็นว่า ในกรณีการประเมินอสังหาริมทรัพย์ควรนำมาตรา ๒๑ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ มาใช้เทียบเคียงเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในอนาคต ส่วนมติที่ประชุมคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย นั้น ส่วนใหญ่สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี ๒ ครั้งที่ผ่านมา เห็นสมควรพิจารณาว่าข้อเสนอดังกล่าว



/จะเป็นไป...

จะเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด และหากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบเห็นสมควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัดดำเนินการโดยมีกรอบเวลาการดำเนินการที่ชัดเจน และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแก้ไขปัญหาระยะยาวโดยร่วมกับกรมโยธาธิการและผังเมืองพิจารณานำพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาเป็นหลักในการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาพื้นที่ โดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ซึ่งคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายโฆสิต บั่นเปี่ยมรัฐ) เป็นประธานกรรมการพิจารณาแล้ว เห็นว่า (๑) คณะรัฐมนตรีควรรับทราบแนวทางการแก้ไขปัญหาลูกผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงตามมติคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ (๒) เห็นควรให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เร่งรัดดำเนินการชดเชยให้แก่ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบด้านเสียงที่เกิดขึ้นจริงและชัดเจน โดยการจัดทำกรอบระยะเวลาในการดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว รวมทั้งปรับปรุงหาวิธีการบริหารที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการชดเชยผลกระทบด้านเสียงให้เห็นผลอย่างรูปธรรมมากกว่าที่ผ่านมา (๓) เห็นควรให้กระทรวงคมนาคม กระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการศึกษาการใช้ประโยชน์ที่ดินรอบสนามบินให้เกิดความชัดเจน โดยประสานกับกรมโยธาธิการและผังเมือง เพื่อให้การใช้ที่ดินรอบสนามบินเกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อประชาชน การจัดวางผังเมือง ฯลฯ (๔) ให้กระทรวงคมนาคมติดตามผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาลูกผู้ได้รับผลกระทบทางเสียงและมลภาวะทางอากาศอื่นๆ ตลอดจนการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสมโดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปรากฏตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๔๗๕ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ ว่า คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ รับทราบแนวทางการแก้ไขปัญหาลูกผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงจากการเปิดใช้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิตามมติคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย และมีมติอนุมัติตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ ข้างต้นตาม (๒) ถึง (๔)

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นการละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรและเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดให้บริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยห้ามอากาศยานของสายการบินต่างๆ ทั้งภายใน



/และต่างประเทศ...

และต่างประเทศบินขึ้นลงเป็นการชั่วคราวจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะปฏิบัติตามมาตรการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘ โดยโยกย้ายประชาชนที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ รวมทั้งปรับปรุงอาคารติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ให้กับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ ให้เสร็จสิ้นเสียก่อน และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิไว้ก่อน จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอรายงานวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในส่วนของทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

คดีนี้ศาลอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีบางรายถอนฟ้องและถอนคำอุทธรณ์ ส่วนผู้ฟ้องคดีจำนวนหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดรายที่มีได้ถอนฟ้องและมีไม่ถอนคำอุทธรณ์ คดีจึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ตามคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดที่ไม่ได้ถอนฟ้องและถอนคำอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรในการดำเนินการตามมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่ให้ย้ายประชาชนที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ รวมทั้งปรับปรุงอาคารติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ให้กับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ และไม่ดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมกรณีการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิหรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ในการออกคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวหรือไม่ หากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร การกระทำดังกล่าวเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดหรือไม่ และหากเป็นการกระทำละเมิดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ต้องปฏิบัติตามคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดหรือไม่ อย่างไร

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าคนเป็นผู้มีสิทธิอุทธรณ์และศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจรับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าคนไว้พิจารณาได้หรือไม่



/คดีนี้...

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าที่อยู่อาศัยบริเวณโดยรอบท่าอากาศยานนานาชาติ แห่งที่ ๒ (ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ) นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ โดยในระหว่างการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดีจำนวนหนึ่งร้อยเก้าสิบหกรายขอถอนฟ้องและศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาต จึงเหลือผู้ฟ้องคดีในศาลปกครองชั้นต้นเพียงหนึ่งร้อยหกสิบสามราย ต่อมาเมื่อศาลปกครองชั้นต้น มีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้รับมอบอำนาจผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าจึงยื่นอุทธรณ์ต่อ ศาลปกครองสูงสุด กรณีจึงต้องฟังว่าผู้รับมอบอำนาจผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า ยื่นอุทธรณ์แทนผู้ฟ้องคดีที่ยังไม่ได้ถอนฟ้องจำนวนหนึ่งร้อยหกสิบสามรายเท่านั้น เมื่อคำอุทธรณ์ยื่นภายในระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์ และมีรายการครบถ้วนสมบูรณ์ตามข้อ ๑๐๑ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ศาลปกครองสูงสุดจึงรับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยหกสิบสามที่ไม่ได้ ถอนฟ้องไว้พิจารณาได้ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด มีผู้ฟ้องคดีอีกสิบสองรายยื่นขอถอนคำอุทธรณ์ และศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งอนุญาต จึงเหลือผู้ฟ้องคดีที่ยังไม่ได้ถอนฟ้องและถอนคำอุทธรณ์จำนวนหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดราย

คดีมีประเด็นต้องพิจารณาในเนื้อหาของคดีเป็นประการแรกว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร ในการดำเนินการตามมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่ให้อำนาจประชาชนที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ รวมทั้งปรับปรุงอาคารติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ให้กับ ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ หรือไม่ และหากเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรดังกล่าวแล้ว การละเลยต่อหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า ดังกล่าวนั้นเป็นการละเมิดผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น และต่อมาถูกยกเลิกไปแล้ว บัญญัติว่า ให้นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนด (๑) ประเภทและขนาด



/ของโครงการ...

ของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่ต้องมีรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะเตรียมงาน และต้องเสนอรายงานนั้นต่อสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนที่จะดำเนินการ... มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีประกาศตามมาตรา ๑๗ (๑) ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายให้การพิจารณาสั่งอนุญาต ออกใบอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาตให้บุคคลดำเนินการตามโครงการหรือกิจการใดๆ เสนอรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะเตรียมงานของบุคคลซึ่งขออนุญาต ขอให้ออกใบอนุญาต หรือขอต่ออายุใบอนุญาตต่อสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนที่จะดำเนินการ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับต่อมา บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่มีผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อเสนอขอความเห็นชอบตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ วรรคสอง บัญญัติว่า ในการประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ แนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องเสนอพร้อมกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับโครงการหรือกิจการแต่ละประเภทและแต่ละขนาดด้วย มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่โครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๖ เป็นโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือโครงการร่วมกับเอกชน ซึ่งต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ตามระเบียบปฏิบัติของทางราชการ ให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการนั้น จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาความเหมาะสมของโครงการเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี บัญชีท้ายประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน ที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์



/ผลกระทบ...

ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น กำหนดว่า ลำดับที่ ๓. ประเภทโครงการหรือกิจการ สนามบินพาณิชย์ ขนาด ทุกขนาด มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่น โดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า โครงการทำอากาศยานสุวรรณภูมิริเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๒ โดยมีการดำเนินการจัดซื้อและเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในบริเวณอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อจัดสร้างสนามบินดังกล่าวจนถึง พ.ศ. ๒๕๒๓ และมีประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง สนามบินอนุญาต ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๖ กำหนดให้สนามบิน ณ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เป็นสนามบินอนุญาตตามพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และมีประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่ ปลอดภัยในการเดินอากาศ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๖ กำหนดให้พื้นที่วงกลมรัศมี ๗ กิโลเมตร เป็นเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ โดยปรากฏตามลำดับการดำเนินงานศึกษา ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการทำอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ ๒ แนบท้ายคำให้การ ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าว่ามีการจัดทำรายงานการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไข ผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบรายงานดังกล่าวในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๒๗ หลังจากนั้นเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๔ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ก่อสร้าง ทำอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ ๒ (หนองจุก) ที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยให้การทำอากาศยานแห่งประเทศไทยเป็นผู้ดำเนินการ ทำอากาศยานที่จะสร้างมีการ ออกประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเขตบริเวณใกล้เคียงสนามบิน ณ อำเภอบางพลี ในท้องที่เขตมีนบุรี เขตหนองจอก เขตบึงกุ่ม เขตลาดกระบัง เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางพลี อำเภอมืองสมุทรปราการ อำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นเขตปลอดภัย ในการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยยกเลิกประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดเขต ปลอดภัยในการเดินอากาศ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๖ และให้ขยายเขตปลอดภัยในการ เดินอากาศออกไปจากรัศมีเดิม ๗ กิโลเมตร ปรากฏตามแผนที่ท้ายประกาศดังกล่าว



/ซึ่งการทำ...

ซึ่งการทำอากาศยานแห่งประเทศไทยจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของ
ทำอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ ๒ (หนองงูเห่า) ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติไว้ใน พ.ศ. ๒๕๓๔
เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๖ และใน พ.ศ. ๒๕๔๐ และ พ.ศ. ๒๕๔๑ คณะรัฐมนตรีมีมติเพิ่มเติมให้
ทำอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ ๒ (หนองงูเห่า) ที่จะสร้างขึ้นประกอบด้วยทางวิ่ง ๓ เส้นทาง
การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้น
จึงดำเนินการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
โดยมีการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คาดการณ์ว่าจำนวนผู้โดยสารในปีที่เปิดดำเนินการ
จะมีประมาณ ๓๐ ล้านคน ต่อปี และมีการเสนอรายงานดังกล่าวผ่านกระบวนการขั้นตอนที่
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีมติเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ
เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕ แต่โดยที่ข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ในปีที่เปิดดำเนินการ
จะมีผู้โดยสารถึง ๔๕ ล้านคน ต่อปี ซึ่งจะส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงระดับผลกระทบสิ่งแวดล้อม
ของโครงการตามปัจจัยคุณภาพสิ่งแวดล้อมหลายประการ การทำอากาศยานแห่งประเทศไทย
ซึ่งแปลงสภาพโดยเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นมาเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงจัดทำรายงานการวิเคราะห์
ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำอากาศยานสุวรรณภูมิเพิ่มเติม (สืบเนื่องจากการเพิ่มจำนวน
ผู้โดยสารในปีที่เปิดดำเนินการ) และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘ โดยรายงานเพิ่มเติมดังกล่าวมีมาตรการป้องกัน แก๊ซและ
ลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมว่า บริเวณนอกทำอากาศยานสากลกรุงเทพ แห่งที่ ๒ (หนองงูเห่า)
(๑) ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
เจรจาซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างซึ่งสร้างก่อน พ.ศ. ๒๕๔๔ กรณีเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
ไม่ประสงค์จะขายต้องสนับสนุนและปรับปรุงหรือติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ลดผลกระทบด้านเสียง
และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ดังกล่าวได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบ
ที่จะได้รับ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเปิดดำเนินการไม่น้อยกว่า
๕ เดือน (๒) พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๕ ถึง NEF ๔๐ ให้จ่าย
ค่าชดเชยโดยการตรวจวัดระดับเสียงทุกเดือนหลังจากเริ่มดำเนินการ หากโครงการทำให้มี
เสียงรบกวน ($L_{๕๐}$) เกิน ๑๐ เดซิเบล (เอ) (จากระดับเสียงในสิ่งแวดล้อมทั่วไป) ต้องดำเนินการ
จ่ายค่าชดเชยโดยเร็ว (เฉพาะบ้านพักและอาคารที่สร้างก่อน พ.ศ. ๒๕๔๔) และให้สนับสนุน
ในการป้องกันเสียงแก่สถานที่ซึ่งต้องการความเงียบเป็นพิเศษ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล
ศาสนสถาน เป็นต้น โดยพิจารณาให้การชดเชยในรูปแบบอื่นๆ เช่น สร้างสวนสาธารณะ



/รณรงศ์...

รณรงค์การปลูกต้นไม้ในวัด โรงเรียน และสถานพยาบาล ฯลฯ สํารวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับจำนวนและสภาพบ้านพักอาศัยและอาคารที่ตั้งอยู่ในเขตและจ่ายค่าชดเชยให้เฉพาะบ้านพักและอาคารที่ตั้งอยู่ก่อน พ.ศ. ๒๕๔๔ และ (๓) พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๓๕ ให้สนับสนุนในการป้องกันเสียงแก่สถานที่ซึ่งต้องการความเงียบเป็นพิเศษ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล ศาสนสถาน เป็นต้น โดยพิจารณาให้การชดเชยในรูปแบบอื่นๆ เช่น สร้างสวนสาธารณะ รณรงค์การปลูกต้นไม้ในวัด โรงเรียน และสถานพยาบาล ฯลฯ

ตรวจวัดระดับเสียงรบกวน ($L_{๙๐}$) ในบริเวณชุมชนหรือบริเวณที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบด้านเสียงรบกวนและจ่ายค่าชดเชยให้หากพบว่าโครงการทำให้มีระดับเสียงเกิน ๑๐ เดซิเบล (เอ) (จากระดับเสียงในสิ่งแวดล้อมทั่วไป) โดยมีเงื่อนไขการจ่ายเช่นเดียวกับผู้ที่อยู่ใน NEF ๓๕ ถึง NEF ๔๐ นอกจากนี้ให้นำผลการตรวจวัดระดับเสียงต่อเนื่องมาประมวลผลกระทบด้านเสียงในหน่วย NEF ทุกๆ ๒ ปี เพื่อจัดทำมาตรการชดเชยสำหรับชุมชนผู้อยู่อาศัยใน NEF ๓๕ ถึง NEF ๔๐ และ NEF มากกว่า ๔๐ ต่อไป โดยบ้านเรือน สถานศึกษา โรงพยาบาล ที่อยู่อาศัยใน NEF มากกว่า ๔๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องจัดซื้อและจ่ายค่าชดเชยโยกย้ายที่อยู่อาศัย ส่วนบ้านเรือน สถานศึกษา โรงพยาบาล ที่อยู่อาศัยใน NEF ๓๕ ถึง NEF ๔๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องปรับปรุงบ้านเรือนหรือชดเชยให้สามารถลดระดับเสียงได้ ในการอพยพประชาชนที่อยู่ในแนวที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ จะดำเนินการโดยคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นใหม่ โดยชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจและคำนึงถึงความสมัครใจของผู้อยู่อาศัยเป็นเกณฑ์ ในการดำเนินการตามมาตรการป้องกัน แก้ไขและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘

ปรากฏตามหนังสือกระทรวงคมนาคม ด่วนที่สุด ที่ คค(ปคร) ๐๕๐๓/๑๙๘ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ที่กระทรวงคมนาคมเสนอมาตรการแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงบริเวณท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อํานวยการส่วนจัดการสิ่งแวดล้อม ฝ่ายสิ่งแวดล้อมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สํารวจที่ดินอาคาร และสิ่งปลูกสร้างในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ซึ่งอยู่นอกเขตท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ ๒ (หนองงูเห่า) แต่อยู่ในเขตกำหนดความปลอดภัยในการเดินอากาศ มีอาคารที่ก่อสร้างก่อน พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่ต้องอพยพจำนวน ๑๐๐ หลัง แต่การเจรจาซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างไม่อาจกระทำให้เสร็จสิ้นก่อนเปิดดำเนินการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิไม่น้อยกว่า ๕ เดือน ได้ เนื่องจากเจ้าของกรรมสิทธิ์



/บางราย...

บางรายไม่อนุญาตให้เข้าดำเนินการรวมทั้งยังเจรจาตกลงราคากันไม่ได้ และบางรายไม่เข้ารับการสำรวจ ทำให้เกิดความล่าช้าในการเจรจากับเจ้าของกรรมสิทธิ์ นอกจากนี้ ภายหลังเปิดดำเนินการเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙ มีอาคารและสิ่งปลูกสร้างทั้งก่อนและหลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ เพิ่มขึ้นอีกจำนวน ๒๒๒ หลัง และพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ มีอาคารและสิ่งปลูกสร้างทั้งก่อนและหลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ จำนวน ๕,๒๐๘ หลัง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าดำเนินการแก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงจากการให้บริการท่าอากาศยานโดยเสนอมาตรการแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการชดเชยผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยมอบหมายให้กระทรวงคมนาคมดำเนินการในข้อ ๒ ดังต่อไปนี้

๒.๑ เร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจรจาชื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจากผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงตั้งแต่ NEF ๔๐ ขึ้นไป ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว หรือในกรณีที่ไม่ประสงค์จะขาย ให้เจรจาย้ายค่าชดเชยเพื่อปรับปรุงอาคารและสิ่งปลูกสร้าง โดยใช้เงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

๒.๒ ร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สำรวจและจัดทำฐานข้อมูลผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเพิ่มเติมในกรณีที่มีการขึ้นลงของเครื่องบินเต็มขีดความสามารถสูงสุดของทางวิ่งที่ ๑ และทางวิ่งที่ ๒ เพื่อให้ทราบจำนวนผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนที่ถูกต้อง ครบถ้วน ๒.๓ เมื่อได้จำนวนผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงตามผลสำรวจจากข้อ ๒.๒ แล้ว ให้เร่งรัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการเจรจาชื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ที่ได้รับผลกระทบในระดับเสียงตั้งแต่ NEF ๔๐ ขึ้นไป หรือในกรณีที่ไม่ประสงค์จะขาย ให้เจรจาย้ายค่าชดเชยเพื่อปรับปรุงอาคารและสิ่งปลูกสร้าง พร้อมทั้งเจรจาย้ายค่าชดเชยเพื่อปรับปรุงอาคารและสิ่งปลูกสร้าง หรือซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจากผู้ที่ได้รับผลกระทบในระดับเสียงต่ำกว่า NEF ๔๐ ถึง NEF ๓๐ ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว โดยใช้เงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ ๒.๔ เร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประสานงานกับการเคหะแห่งชาติเพื่อจัดหาพื้นที่ที่จะรองรับการโยกย้ายผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงในกรณีที่ผู้ที่ได้รับผลกระทบไม่สามารถหาที่อยู่ใหม่ได้ โดยมีมติคณะรัฐมนตรีในครั้งนี้เพิ่มเติมให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อาจซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจากผู้ที่ได้รับผลกระทบในระดับเสียงต่ำกว่า NEF ๔๐ ถึง NEF ๓๐ ได้ อันเป็นการให้สิทธิประโยชน์กับผู้ที่ได้รับผลกระทบในระดับเสียงต่ำกว่า NEF ๔๐ ถึง NEF ๓๐ มากกว่าที่กำหนดในมาตรการ



/ป้องกัน...

ป้องกันแก้ไขและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียงตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ และต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ปรับปรุงมาตรการลดเสียงให้เป็นไปตามที่เกิดขึ้นจริง โดยเห็นชอบตามมติของคณะกรรมการนโยบายการดำเนินการทำอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานกรุงเทพ (ดอนเมือง) ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินอาคารหรือที่พักอาศัยของผู้ได้รับผลกระทบทางเสียงของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิว่า (๑) กรณีพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการเจรจาซื้อ หากไม่ประสงค์จะขายให้ดำเนินการปรับปรุงและติดตั้งอุปกรณ์เพื่อลดผลกระทบด้านเสียง (๒) กรณีพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ตั้งแต่ ๓๐ ถึง ๔๐ ให้ดำเนินการปรับปรุงและติดตั้งอุปกรณ์เพื่อลดผลกระทบด้านเสียงเท่านั้น หลักเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินผลกระทบด้านเสียงที่เกิดจากการดำเนินการทำอากาศยานขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศอันเป็นที่ยอมรับเป็นหลักการสากลในระหว่างประเทศสมาชิก กล่าวคือ ค่า NEF (Noise Exposure Forecast) ซึ่งได้จากการตรวจวัดระดับเสียงของเครื่องบิน จำนวนและจัดทำพื้นที่เส้นเสียง (Noise Contour) กำหนดแนวทางการใช้ที่ดินที่สอดคล้องกับเสียงที่เกิดจากกิจกรรมของท่าอากาศยาน โดยกำหนดวิธีการเยียวยาแก้ไขไว้ว่า พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ไม่ควรใช้อยู่อาศัย จะต้องเจรจาซื้อหรือไม่ประสงค์จะขายก็ให้ปรับปรุงอาคาร ติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ลดผลกระทบทางเสียง พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ตั้งแต่ ๔๐ ลงมา ยังใช้อยู่อาศัยได้โดยการก่อสร้างอุปกรณ์เพื่อลดหรือควบคุมเสียง นอกจากนี้ มติคณะรัฐมนตรีครั้งนี้ยังเห็นชอบตามหลักเกณฑ์การประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่มีการหักค่าเสื่อมราคาและบวกเพิ่มค่าการตลาด ดังนี้ (๔.๑) บ้านที่ไม่ใช่หมู่บ้านจัดสรร ให้บวกค่าการตลาดอยู่ในช่วงระหว่างร้อยละ ๑๐ ถึง ๒๐ (๔.๒) บ้านที่เป็นหมู่บ้านจัดสรร ให้บวกค่าการตลาดอยู่ในช่วงระหว่างร้อยละ ๒๐ ถึง ๓๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีทั้งสองฉบับมาโดยต่อเนื่อง แต่ยังไม่อาจดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงไปได้เนื่องจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างไม่ยอมรับราคาประเมินและเรียกร้องให้ชดเชยนอกเหนือจากมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว กับทั้งในขณะมีการฟ้องคดียังอยู่ในระหว่างแต่งตั้งคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย ซึ่งปรากฏผลการดำเนินการของคณะกรรมการดังกล่าวในระหว่างการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นว่า คณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย ตามคำสั่งกระทรวงคมนาคม ที่ ๒๙๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐



/ซึ่งประกอบ...

ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนภาครัฐโดยมีปลัดกระทรวงคมนาคมเป็นประธาน ผู้แทนจากสถาบันที่เป็นกลาง และผู้แทนผู้ที่ได้รับผลกระทบ ร่วมเป็นกรรมการ มีข้อสรุปว่า (๑) ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ เรื่อง การแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงบริเวณท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และเรื่องการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการประเมินอาคาร/ที่พักอาศัยของผู้ได้รับผลกระทบทางเสียงของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (๒) ให้ใช้มาตรการทางเทคนิคเพื่อลดภาวะมลพิษทางเสียงจากอากาศยาน โดยกำหนดวิธีการบินขึ้นลง การปรับเปลี่ยนเส้นทางการบินให้มีผลกระทบต่อชุมชนน้อยที่สุด และการกำหนดประเภทของอากาศยานที่จะใช้สนามบินให้มีระดับเสียงไม่เกินกว่าที่มาตรฐานกำหนดไว้ (๓) ให้ใช้เส้นเสียงกรณีที่มีการขึ้นลง ของอากาศยานเต็มขีดความสามารถสูงสุดของทางวิ่งที่ ๑ และทางวิ่งที่ ๒ เป็นกรอบในการวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมและวางแผนการใช้ที่ดิน รวมทั้งการชดเชยเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านเสียงโดยให้ดำเนินการชดเชยตามสถานการณ์การบินจริงในปัจจุบันก่อนเป็นอันดับแรก และดำเนินการชดเชยต่อเนื่องไปจนเต็มขีดความสามารถสูงสุดตามหลักเกณฑ์ ดังนี้ ๑) พื้นที่ในเขตเส้นเสียง NEF มากกว่า ๔๐ ให้ดำเนินการจัดซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง หรือกรณีที่เจ้าของไม่ประสงค์จะขาย ให้ดำเนินการปรับปรุงการก่อสร้าง ๒) พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ ให้ดำเนินการปรับปรุงหรือชดเชยสิ่งปลูกสร้าง หรือจัดซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง หากเจ้าของประสงค์จะขายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณารับซื้อ (๔) เพื่อประโยชน์ในการจัดการสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยการบิน และความเหมาะสมในการใช้พื้นที่ที่จำเป็นอื่นๆ ในอนาคต ให้กระทรวงคมนาคมและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาดำเนินการจัดซื้อหรือเวนคืนที่ดินและ/หรือสิ่งปลูกสร้าง โดยมีระยะห่างจากขอบสนามบินขึ้นไปทางเหนือและใต้ประมาณ ๑ กิโลเมตร และกว้าง ๔ กิโลเมตร (เท่ากับความกว้างของสนามบินตามความเหมาะสมหรือจำเป็น) สำหรับภาระทางการเงินในการดำเนินการตามข้อเสนอของคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย ข้างต้น ในส่วนที่เป็นการจัดซื้อและปรับปรุงอาคารที่ก่อสร้างก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ และในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับผิดชอบ ในส่วนที่เป็นการจัดซื้อและปรับปรุงอาคารที่ก่อสร้างหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ และในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ ถึง



/NEF ๔๐...

NEF ๔๐ ให้สำนักงบประมาณและกระทรวงการคลังรับภาระ ในกรณีที่รัฐบาลตกลงรับซื้อ ซึ่งกระทรวงคมนาคมพิจารณาข้อเสนอของคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย ข้างต้นแล้วเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ ว่า ในกรณีการประเมินอสังหาริมทรัพย์ควรนำมาตรา ๒๑ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ มาใช้เทียบเคียงเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในอนาคต ส่วนข้อเสนอของคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย นั้น ส่วนใหญ่สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี ๒ ครั้ง ที่ผ่านมา เห็นสมควรพิจารณาว่าข้อเสนอดังกล่าวจะเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด และหากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบเห็นสมควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัดดำเนินการโดยมีกรอบเวลาการดำเนินการที่ชัดเจน และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแก้ไขปัญหาระยะยาวโดยร่วมกับกรมโยธาธิการและผังเมืองพิจารณานำพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาเป็นหลักในการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาพื้นที่ โดยรอบท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ซึ่งคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์) เป็นประธานกรรมการ พิจารณาแล้วมีมติว่า (๑) คณะรัฐมนตรีควรรับทราบแนวทางการแก้ไขปัญหาผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงของคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ (๒) เห็นควรให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เร่งรัดดำเนินการชดเชยให้แก่ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบด้านเสียงที่เกิดขึ้นจริงและชัดเจนโดยการจัดทำกรอบระยะเวลาในการดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว (๓) เห็นควรให้กระทรวงคมนาคม กระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการศึกษากำหนดใช้ประโยชน์ที่ดินรอบสนามบินให้เกิดความชัดเจน โดยประสานกับกรมโยธาธิการและผังเมือง เพื่อให้การใช้ที่ดินรอบสนามบินเกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อประชาชน การจัดวางผังเมือง ฯลฯ (๔) ให้กระทรวงคมนาคมติดตามผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาค่าผู้ได้รับผลกระทบทางเสียงและมลภาวะทางอากาศอื่นๆ ตลอดจนการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสมโดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปรากฏตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๔๗๕ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ ว่า คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ มีมติอนุวัติตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ ทั้ง ๔ ข้อ ข้างต้น

จากข้อเท็จจริงข้างต้นเห็นได้ว่า การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒



/และจดทะเบียน...

และจดทะเบียนจัดตั้งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยเปลี่ยนทุนของการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย เป็นหุ้นตามพระราชบัญญัติทุนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนด อำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท การทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเวลาการยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการทำอากาศยาน แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้พระราชบัญญัติการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม เป็นอันยกเลิกตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ ในภายหลัง ปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นรัฐวิสาหกิจที่ได้รับมอบหมายให้จัดทำกิจการ สาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะเกี่ยวกับการทำอากาศยานในการดำเนินการโครงการก่อสร้าง ทำอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ ๒ (หนองงูเห่า) ซึ่งต่อมามีชื่ออย่างเป็นทางการว่า ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยที่โครงการข้างต้นเป็นประเภทและขนาดของโครงการที่ต้อง จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ใช้บังคับในขณะนั้น จึงมีการจัดทำรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในขณะนั้นแล้วเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๗ แต่เนื่องจากโครงการดังกล่าวไม่สามารถ ดำเนินการตามระยะเวลาที่กำหนดในรายงานข้างต้นและเลื่อนเวลาการดำเนินโครงการ ออกไป จนกระทั่งใน พ.ศ. ๒๕๓๔ คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้ก่อสร้างทำอากาศยานกรุงเทพ แห่งที่ ๒ (หนองงูเห่า) ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าขนาดสนามบินที่อนุญาตไว้เดิมโดยให้ การทำอากาศยานแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินโครงการ ประกอบกับในระยะเวลา ไกลเคียงกันมีการยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ และประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แทน จึงมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ของทำอากาศยานแห่งนี้ตามข้อกำหนดของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม (สผ.) ใน พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งเพิ่มเติมออกไปจากโครงการที่มีการอนุญาตไว้เดิม ทำให้ การดำเนินการของการทำอากาศยานแห่งประเทศไทยซึ่งต่อมาจดทะเบียนจัดตั้งเป็น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติทุนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นการดำเนินการตาม มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวนั้นต้องเสนอต่อ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อให้ความเห็นประกอบการพิจารณาให้ความเห็นชอบ ของคณะรัฐมนตรีตามระเบียบปฏิบัติของทางราชการตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง แห่ง



/พระราชบัญญัติ...

พระราชบัญญัติเดียวกัน มิได้เป็นโครงการที่จะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการก่อนเริ่มการก่อสร้างหรือดำเนินการตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติมซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕ และวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘ ตามลำดับ โดยในรายงานดังกล่าวมีการกำหนดมาตรการป้องกัน แก้ไข และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องดำเนินการเอาไว้ด้วย ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีพิจารณาและมีมติเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ เพื่อแก้ไขปัญหาจากผลกระทบด้านเสียงบริเวณท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงจากสนามบินสุวรรณภูมิ กำหนดมาตรการชดเชยผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยมอบหมายให้กระทรวงคมนาคมดำเนินการเพิ่มเติมตามขั้นตอนต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวและเร่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการชดเชยผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยเร็ว รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์การเยียวยาเพิ่มเติมให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการชดเชยผู้ที่ได้รับผลกระทบ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของท่าอากาศยานกรุงเทพแห่งที่ ๒ (หนองงูเห่า) จึงมีการจัดทำขึ้นทั้งตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนที่เป็นสนามบินที่ได้รับอนุญาตในครั้งแรก และตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่มีการอนุมัติเพิ่มขึ้นจากเดิม แต่โดยที่เงื่อนไขของมาตรการป้องกัน แก้ไข และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่ระบุในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่กำหนดไว้ในส่วนการโยกย้ายอพยพผู้ซึ่งได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ กิตี และการลดผลกระทบในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๕ ถึง NEF ๔๐ และในระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๓๕ กิตี เป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลานานพอสมควร เนื่องจากจะต้องมีการสำรวจรายละเอียด ประเมินราคาที่ดิน อาคารและสิ่งปลูกสร้างซึ่งมีเป็นจำนวนมาก และการดำเนินการจะสำเร็จลุล่วงหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับฝ่ายประชาชนที่ได้รับผลกระทบด้วยว่า จะยอมรับข้อเสนอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีการดำเนินการตามมาตรการป้องกัน แก้ไข และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวแล้ว แต่ยังมีปัญหาที่ไม่อาจตกลงกับเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทั้งในเรื่องหลักเกณฑ์การเยียวยาความเสียหายและการให้ความร่วมมือ ดังนั้น เมื่อพิจารณาว่า การกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวให้แล้วเสร็จก่อนเปิดดำเนินการไม่น้อยกว่า



/๕ เดือน...

๕ เดือน มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันมิให้เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างภายนอก ทำอากาศยานที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ต้องได้รับอันตรายจากเสียงดังที่เกิดจากการให้บริการทำอากาศยาน และการจ่ายค่าชดเชยและแก้ไข โดยการติดฉนวนกันเสียงในอาคารพร้อมด้วยเครื่องปรับอากาศสำหรับผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบทางเสียงในระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ ซึ่งเป็นมาตรการป้องกันผลกระทบด้านเสียง ไม่ให้ได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่สามารถดำเนินการ ตามมาตรการป้องกัน แก้ไข และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียงที่ระบุในรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจนกระทั่งเปิดให้บริการทำอากาศยานสุวรรณภูมิเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙ จึงยังไม่ถึงขนาดเป็นการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากการฟ้องคดีของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ การแก้ไขปัญหาในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงก็ยังไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ แม้ว่าคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ทบทวนหลักเกณฑ์จ่ายค่าชดเชย และการประเมินราคาค่าเสียหายทรัพย์สินของผู้ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงของทำอากาศยานสุวรรณภูมิ ที่คณะรัฐมนตรีมีมติไว้เดิมเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จนกระทั่ง ในที่สุดกระทรวงคมนาคมแต่งตั้งคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย ที่มีผู้แทนของผู้ที่ได้รับผลกระทบ เป็นกรรมการอยู่ด้วย เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียง ซึ่งแนวทางดังกล่าวมีการพิจารณาโดยกระทรวงคมนาคมและคณะกรรมการกั่นกรอง เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยปรากฏว่า คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ อนุมัติตามมติของคณะกรรมการกั่นกรอง เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ ทั้ง ๔ ข้อ โดยในข้อที่ ๒ เห็นควรให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เร่งรัดดำเนินการชดเชยให้แก่ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบด้านเสียงที่เกิดขึ้นจริงและชัดเจน โดยการจัดทำกรอบระยะเวลาในการดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว กรณีจึงเห็นได้ว่า การแก้ไข ปัญหาในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ และพื้นที่ที่ได้รับ ผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องเร่งรัดดำเนินการ ชดเชยให้แก่ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบด้านเสียงที่เกิดขึ้นจริงและชัดเจนโดยการจัดทำ กรอบระยะเวลาในการดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ น่าจะดำเนินการ ได้โดยไม่มีอุปสรรคมากเหมือนในช่วงแรก แต่จนกระทั่งศาลปกครองชั้นต้นพิจารณา พิพากษาคดีนี้และต่อมาถึงปัจจุบัน ยังมีผู้ฟ้องคดีที่ยังไม่ได้ถอนฟ้องและถอนคำอุทธรณ์อยู่ เป็นจำนวนหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดราย โดยไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการตาม



/มาตรการ...

มาตรการป้องกัน แก้ไข และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ระบุในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อผู้ฟ้องคดีที่ยังไม่ได้ถอนฟ้องและถอนคำอุทธรณ์จำนวนหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดรายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ กรณีจึงต้องถือว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องข้างต้นไม่แล้วเสร็จ และเป็น การแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนจากผลกระทบด้านเสียงล่าช้าเกินสมควร อุทธรณ์ในข้อนี้ ของผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดจึงฟังขึ้น

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลย ต่อหน้าที่ในการออกคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่มีการฟ้องคดี หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๑ ในกระทรวงหนึ่ง ให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการ กำหนดนโยบายเป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของงานในกระทรวงให้สอดคล้องกับนโยบายที่ คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภาหรือที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติ โดยจะให้รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการก็ได้ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า กรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ ของกรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของกรม นั้น วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรมหนึ่ง มีอธิบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกรม ให้เกิดผลสัมฤทธิ์และเป็นไปตามเป้าหมาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของ กระทรวง.. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๐ บัญญัติว่า กระทรวงคมนาคม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการขนส่ง ธุรกิจการขนส่ง การวางแผนจราจร และการพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม และราชการอื่น ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงคมนาคมหรือส่วนราชการที่สังกัด กระทรวงคมนาคม มาตรา ๒๒ บัญญัติว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป่าไม้ การสงวน อนุรักษ์ และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม การจัดการ การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และราชการอื่นตามที่กฎหมาย กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือส่วนราชการ ที่สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้อ ๑ ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมการขนส่งทางอากาศ กระทรวงคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดว่า ให้กรมการขนส่งทางอากาศ



/กระทรวงคมนาคม...

กระทรวงคมนาคม มีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาและกำกับดูแลการบินพลเรือนของประเทศ ให้ได้ตามมาตรฐานสากล... ข้อ ๑ ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดว่า ให้กรมควบคุมมลพิษ มีภารกิจเกี่ยวกับการกำกับ ดูแล อำนวยการ ประสานงาน ติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับการฟื้นฟู คุ้มครองและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม... จากบทบัญญัติแห่งกฎหมายข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมหรือกำกับดูแลตามภารกิจตามที่กฎหมายหรือกฎดังกล่าวกำหนดไว้ แต่โดยที่ปัญหาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครองในคดีนี้เป็นกรณีเกี่ยวกับการก่อสร้างท่าอากาศยานสากลกรุงเทพมหานครแห่งที่ ๒ (ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ)ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง ซึ่งโดยปกติอยู่ในกรอบอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลการบินพลเรือนของประเทศ ให้ได้ตามมาตรฐานสากล ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุม กำกับ ดูแล อำนวยการ ประสานงาน ติดตามเกี่ยวกับการคุ้มครองและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่มีหน้าที่ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ โดยให้ร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการสำรวจ และจัดทำฐานข้อมูลผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เพิ่มเติม ในกรณีที่มีการขึ้นลง ของอากาศยานเต็มขีดความสามารถสูงสุดของทางวิ่งที่ ๑ และทางวิ่งที่ ๒ และร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจสอบระดับมลพิษทางอากาศและมลพิษอื่นๆ นอกเหนือจากมลพิษทางเสียง สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่โดยรอบ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ แต่เนื่องจากข้อโต้แย้งของคู่กรณีเป็นปัญหาเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับมาตรการป้องกัน แก้ไข และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ระบุในรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบไว้และต่อมา คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบด้วยแล้ว อันเป็นกรณีที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยตรง และของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้กำกับดูแล ดังนั้น ในชั้นนี้จึงยังไม่อาจฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติแต่อย่างใด ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่โดยตรงในการกำกับดูแล การดำเนินกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งแปลงสภาพมาจากการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ และมีหน้าที่ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ในการเร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจริญซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจาก ผู้ได้รับผลกระทบด้านเสียงในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ให้เสร็จโดยเร็ว และมติคณะรัฐมนตรี



/เมื่อวันที่ ๒...

เมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ ในการติดตามผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาผู้ได้รับผลกระทบทางเสียงและมลภาวะทางอากาศอื่นๆ และเมื่อวินิจฉัยไว้แล้วว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่ได้ดำเนินการแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางเสียงแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดที่ยังไม่ได้ถอนฟ้องและถอนคำอุทธรณ์และอยู่ในเงื่อนไขที่จะได้รับการชดเชยตามที่กำหนด ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง เป็นการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรและเป็นการทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดที่ยังไม่ได้ถอนฟ้องหรือถอนคำอุทธรณ์ กรณีจึงต้องถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ละเลยต่อหน้าที่ในการควบคุมกำกับดูแลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางเสียงให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ด ทั้งนี้ ตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกำหนด

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดอุทธรณ์ว่า หากคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดให้บริการทำอากาศยานสุวรรณภูมิและห้ามอากาศยานของสายการบินต่างๆ ทั้งภายในและต่างประเทศบินขึ้นลงเป็นการชั่วคราวจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้ปฏิบัติตามมาตรการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘ ให้เสร็จสิ้นเสียก่อน หากเป็นไปได้ยาก ก็ขอให้กำหนดมาตรการหรือวิธีการใดๆ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าเร่งรีบดำเนินการภายในเวลาที่ศาลกำหนดหรือพิพากษาตามคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้า นั้น เห็นว่า แม้คำขอดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดที่ไม่ได้ถอนฟ้องและถอนคำอุทธรณ์จะเป็นคำขอที่ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำสั่งบังคับให้ได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และรายงานการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม เสนอมาตรการป้องกัน แก้ไข และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียงไว้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเปิดดำเนินการไม่น้อยกว่า ๕ เดือนและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เปิดใช้สนามบินสุวรรณภูมิโดยยังไม่ได้ดำเนินการแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียงแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดให้เสร็จสิ้นตามมาตรการดังกล่าว จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ต้องดำเนินการแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียงให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดตามที่กำหนดในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องข้างต้นและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ละเลยต่อหน้าที่ในการควบคุมดูแลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียงให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดตามที่วินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้ว



/ก็ตาม...

ก็ตาม แต่โดยที่สนาามบินสุวรรณภูมิเป็นสนาามบินหลักที่มีภาระหน้าที่ในการจัดทำบริการ
 สาธารณะด้านการขนส่งทางอากาศของประเทศไทย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ที่จะต้อง
 ดำเนินการให้บริการสาธารณะด้านการขนส่งทางอากาศในอำนาจหน้าที่ที่มีความต่อเนื่อง
 จะให้หยุดชะงักไม่ได้ การที่จะให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดให้บริการสนาามบินสุวรรณภูมิย่อมมี
 ผลกระทบต่อบริการสาธารณะด้านการขนส่งทางอากาศของประเทศไทยที่ต้องหยุดชะงัก
 กระทบต่อการขนส่งสินค้าและผู้โดยสารทั้งในและระหว่างประเทศ อีกทั้งการที่สายการบิน
 ต่างประเทศไม่สามารถบินมาลงที่สนาามบินสุวรรณภูมิจะมีผลทำให้สายการบินต่างๆ รวมทั้ง
 ประเทศต่างๆ ขาดความเชื่อมั่นต่อประเทศไทย และอาจส่งกระทบรุนแรงต่อความมั่นคง
 ทางเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยรวม ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบระหว่างความเดือดร้อนเสียหาย
 ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดได้รับกับความเสียหายที่จะเกิดกับบริการสาธารณะ
 ด้านการขนส่งทางอากาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งก็คือ ประเทศไทยอาจได้รับหากมีการหยุด
 ให้บริการสนาามบินสุวรรณภูมิแล้ว ย่อมเห็นได้ว่า ความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ด
 ได้รับไม่รุนแรงถึงขนาดที่สมควรที่ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดให้บริการท่าอากาศยาน
 สุวรรณภูมิและห้ามอากาศยานของสายการบินต่างๆ ทั้งภายในและต่างประเทศบินขึ้นลง
 เป็นการชั่วคราวจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้ปฏิบัติตามมาตรการลดผลกระทบ
 ด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามคำขอของ
 ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ด อย่างไรก็ตาม คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ดำเนินการเพื่อแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบสี่ รวมทั้งประชาชน
 ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงจากการเปิดให้บริการสนาามบินสุวรรณภูมิ โดยดำเนินการตาม
 มาตรการลดผลกระทบด้านเสียงในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าว
 แต่ยังมีปัญหาข้อขัดข้องในการแก้ไขปัญหาจนกระทั่งกระทรวงคมนาคมต้องมีคำสั่งกระทรวงคมนาคม
 ที่ ๒๕๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่ายขึ้น
 เพื่อพิจารณากำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา โดยมีการเสนอเรื่องตามลำดับชั้นเพื่อให้
 คณะรัฐมนตรีพิจารณา และคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 เร่งรัดดำเนินการชดเชยให้แก่ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบด้านเสียงที่เกิดขึ้นจริงและชัดเจน
 โดยการจัดทำกรอบระยะเวลาในการดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ก็ดำเนินการไปบางส่วนแล้วจนผู้ฟ้องคดีบางรายได้รับความพึงพอใจจนได้ถอนฟ้องและ
 ถอนคำอุทธรณ์ไปจากศาล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงยังคงมีหน้าที่ต้องดำเนินการแก้ไขผลกระทบ
 สิ่งแวดล้อมด้านเสียงให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดที่ยังไม่ได้ถอนฟ้องหรือถอนคำอุทธรณ์



/โดยพิจารณา...

โดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องอยู่ต่อไป และเมื่อพิจารณาคำขอทำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดที่ระบุว่าหากคำขอทำอุทธรณ์ที่ขอให้ศาลปกครองมีคำสั่งมิให้เครื่องบิน บินขึ้นลง ที่สนามบินสุวรรณภูมิเป็นการชั่วคราวเป็นคำขอที่เป็นไปได้ยากก็ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีมาตรการหรือคำสั่งใดๆ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าเร่งรีบดำเนินการในเวลาที่ศาลจะได้กำหนดต่อไป ประกอบกับคำขอทำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าที่ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดให้บริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยห้ามอากาศยานของสายการบินทั้งภายในและต่างประเทศบินขึ้นลงเป็นการชั่วคราวจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้ปฏิบัติตามมาตรการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมข้างต้น ย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่าทั้งคำขอทำอุทธรณ์และคำขอทำอุทธรณ์มีสาระสำคัญเป็นการขอให้ศาลปกครองออกคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขหรือระงับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากผลกระทบด้านเสียงจากการเปิดให้บริการสนามบินสุวรรณภูมิโดยปฏิบัติตามมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียงที่ได้รับความคิดเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง จึงสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียงให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดโดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและตามมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกำหนด โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ติดตามผลการดำเนินการแก้ไขปัญหของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวโดยเร็ว

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าโต้แย้งในคำแก้อุทธรณ์ว่า คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดไม่ปรากฏรายละเอียดว่าปัจจุบันผู้ฟ้องคดีรายใดยังได้รับความเดือดร้อนจากมลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิหรือไม่ เพียงใด และมีได้กล่าวอ้างว่าปัจจุบันราษฎรยังคงได้รับผลกระทบอยู่หรือไม่ เพียงใด และคำขอในคำอุทธรณ์ที่ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีมาตรการหรือคำสั่งใดๆ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าเร่งรีบดำเนินการภายในเวลาที่ศาลกำหนดก็มีได้ระบุว่าจะให้ศาลกำหนดมาตรการอะไร อย่างไร นั้น เห็นว่าคดีนี้เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดที่อยู่อาศัยบริเวณโดยรอบท่าอากาศยานนานาชาติแห่งที่ ๒ (ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ) ฟ้องว่า พวกตนได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากมลพิษทางเสียงที่เกิดจากการเปิดบริการของท่าอากาศยานนานาชาติแห่งที่ ๒



/(ท่าอากาศยาน...

(ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ) ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าให้การไว้ในชั้นการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามร้อยห้าสิบเก้าอยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงทั้งในระดับ NEF มากกว่า ๔๐ ระดับตั้งแต่ NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ และระดับ NEF น้อยกว่า ๓๐ ซึ่งมีสิทธิได้รับการชดเชยผลกระทบในระดับที่แตกต่างกันออกไป และในส่วนของระดับ NEF น้อยกว่า ๓๐ จะไม่ได้รับการชดเชย ในเบื้องต้นการจ่ายค่าชดเชยจำกัดเฉพาะประชาชนกลุ่มที่เข้ามาปลูกสร้างที่พักอาศัยในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศก่อน พ.ศ. ๒๕๔๔ แต่ภายหลังมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องขยายหลักเกณฑ์ให้รวมถึงกลุ่มที่เข้ามาปลูกสร้างที่พักอาศัยหลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงต่อมาในระหว่างการดำเนินการทบทวนพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นมีการถอนฟ้องของผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑๙๖ ราย และศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาต ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ถอนฟ้องส่วนใหญ่ระบุเหตุผลของการถอนฟ้องว่า เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยินยอมชดเชยค่าเสียหายในด้านมลภาวะทางเสียงหรือชดเชยเงินในการปรับปรุงที่อยู่อาศัย ซึ่งในจำนวนผู้ฟ้องคดีที่ถอนฟ้องนี้มีผู้ฟ้องคดีที่ถูกระบุในชั้นทำคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าว่า ไม่พบข้อมูลว่าอยู่ในพื้นที่ระดับ NEF ใด หรืออยู่ในพื้นที่ที่ระดับ NEF น้อยกว่า ๓๐ (นอกเส้นเสียง) ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับการชดเชยรวมอยู่ด้วย ดังนั้น การใช้สิทธิฟ้องคดีว่าได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการเปิดดำเนินการทำอากาศยานสุวรรณภูมิจึงเป็นเรื่องไขว่คว้าเบื้องต้น ส่วนปัญหาว่าผู้ฟ้องคดีรายใดจะได้รับความเสียหายที่ต้องมีการชดเชย เยียวยา หรือไม่ อย่างไร จึงเป็นเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องจะต้องพิจารณาไปตามหลักเกณฑ์การให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบตามมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียงและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเป็นรายกรณี ส่วนปัญหาที่ศาลปกครองสูงสุดต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดมีแต่เพียงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการดำเนินการตามมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียงตามรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบและตามมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องหรือไม่ เท่านั้น

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดอ้างว่า รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๔ และวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘ เป็นเพียงการศึกษาวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมเฉพาะกรณีการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๑ และทางวิ่งที่ ๒ เท่านั้น ไม่ได้ประเมินว่า



/หากสนามบิน...

หากสนามบินเปิดดำเนินการเต็มศักยภาพทั้งทางวิ่งที่ ๑ ทางวิ่งที่ ๒ ทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ แล้วจะเกิดผลกระทบต่อด้านเสียงรบกวนและมีพื้นที่ที่ได้รับความเสียหายเล็กน้อยเพียงใด จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หยุดการก่อสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิไว้ก่อนจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้เสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในส่วนของทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ดำเนินการก่อสร้างท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยมีการศึกษากรณีจำนวนผู้โดยสารในปีที่เปิดดำเนินการจำนวน ๓๐ ล้านคนต่อปี คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕ มีมติเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และโครงการร่วมกับเอกชน ด้านคมนาคม โดยมีข้อสังเกตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการ กำหนดไว้ ต่อมา ได้มีการทบทวนรายละเอียดของโครงการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและแผนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องแล้ว พบว่า ในปีที่เปิดดำเนินการจะมีผู้โดยสารจำนวน ๔๕ ล้านคน ต่อปี ซึ่งจะส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงระดับผลกระทบของโครงการ จึงมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโครงการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเพิ่มเติม (สืบเนื่องจากการเพิ่มจำนวนผู้โดยสารในปีเปิดดำเนินการ) ในรายงานดังกล่าวระบุว่า เป็นการศึกษาระดับเสียงในหน่วย NEF ในปีเปิดดำเนินการประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งคาดว่าจะมีเที่ยวบินประมาณ ๕๑๓,๖๖๓ เที่ยวบิน ต่อปี การใช้ทางวิ่งสนามบิน มีการกำหนดให้ใช้ ๔ ทางวิ่ง ๗๗ การศึกษานี้แบ่งสัดส่วนการใช้ทางวิ่งที่เท่ากันทั้ง ๔ ทางวิ่ง โดยกำหนดให้การขึ้น (Take Off) หรือการลง (Landing) ของเครื่องบินจะใช้ทางวิ่งเฉพาะ ไม่ใช้ขึ้นลง ในทางวิ่งเดียวกัน และมีความยาวของทางวิ่งเท่ากันทั้ง ๔ ทางวิ่ง คือ ๓,๗๐๐ เมตร ผลการศึกษาระดับเสียงในเขต NEF ต่างๆ ตามสถานการณ์จำลองใน พ.ศ. ๒๕๖๘ พบว่า พื้นที่ที่ได้รับความกระทบในกรณีของ NEF ๓๐ มีเพิ่มมากขึ้นกว่าเท่าตัวเมื่อเทียบกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการที่มีปริมาณผู้โดยสาร ๔๕ ล้านคน ต่อปี กล่าวคือ ในกรณีปริมาณผู้โดยสาร ๑๐๐ ล้านคน ต่อปี พื้นที่ที่ได้รับความกระทบด้านเสียงใน NEF ๓๐ มีเนื้อที่ ๖๘.๕ ตารางกิโลเมตร กรณีจึงเห็นได้ว่ามีการศึกษาและจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมกรณีการเปิดให้บริการ



/ท่าอากาศยาน...

ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิโดยใช้ทางวิ่งทั้ง ๔ ทางวิ่ง ไว้แล้วว่าผลกระทบด้านเสียงจะเพิ่มขึ้นเท่าตัว แม้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวจะระบุว่า ในการศึกษาผลกระทบด้านเสียง (ในกรณีผู้โดยสาร ๑๐๐ ล้านคน ต่อปี) บทม. จะต้องดำเนินการศึกษาเพิ่มเติมในรายละเอียดอีกครั้ง และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในกรณีที่จะมีการเพิ่มทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ โดยเร่งด่วน โดยเฉพาะการประเมินพื้นที่ที่มีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียง ก็เป็นเพียงให้มีการจัดทำเป็นรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในรายละเอียดอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะมีการเปิดให้บริการในทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ เท่านั้น เมื่อยังไม่ปรากฏว่ามีการเปิดให้บริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิในทางวิ่งที่ ๓ และที่ ๔ การที่ยังมิได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติมในส่วนนี้ จึงยังไม่อาจถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรในอันที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ด การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดอุทธรณ์ว่า ตลอดเวลาที่ผ่านมามีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าจะรีบดำเนินการสร้างทางวิ่งที่ ๓ และทางวิ่งที่ ๔ ในเร็ววัน ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดเกิดความรู้สึกกลัวว่าจะมีการละเมิดกฎหมาย และอาจจะถูกละเมิดเหมือนเช่นที่ผ่านมา จึงขอให้ศาลมีคำสั่งใดๆ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ งดการให้ข่าวดังกล่าวจนกว่าจะมีการดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และได้รับความเห็นชอบจากผู้ที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น เสียก่อน จึงเป็นอุทธรณ์ที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย เพราะไม่มีผลทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ ตามมาตรา ๗๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยเหตุผลดังที่ได้วินิจฉัยข้างต้น ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องศาลปกครองสูงสุดไม่ฟ้องเห็นด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเป็น ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียงตามมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบเอ็ดที่ไม่ได้ถอนฟ้องและถอนคำอุทธรณ์ตามหลักเกณฑ์และ



/เงื่อนไข...

เงื่อนไขที่กำหนดในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเสียงที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบและที่มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกำหนด และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เร่งรัดและติดตามผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาผู้ได้รับผลกระทบทางเสียงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ข้างต้นตามที่กำหนดในมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มามีคำพิพากษา ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยเก้าสิบหกที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ถอนฟ้อง คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และให้ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕

นางมณีวรรณ พรหมน้อย

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ

ประธานแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ

ตุลาการหัวหน้าคณะ

ในศาลปกครองสูงสุด

นายอนุวัฒน์ ชาราแสง

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด



นายกมล สกลเดชา

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีรรัฐ อร่ามทวีทอง

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายภาณุพันธ์ ชัยรัต

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายไพโรจน์ มินเด็น

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสาวกนิษฐา เขียววิทย์

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด

กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุฉุกเฉิน

ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้



ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๓๓/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่
๑. ๓๐๗/๒๕๖๔ ได้ทำคำพิพากษาโดย นายภานุพันธ์ ชัยรัตน์ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา
แต่เนื่องจาก นายภานุพันธ์ ชัยรัตน์ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับ
มาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ



(นายปิยะ ปะดังทา)

ประธานศาลปกครองสูงสุด